உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௩௨] யுவ௵ ஆவணி௴ [பகுதி-௧௰.

Vol. XXXII. *August–September 1935* No. 10.

உள்ளுறை.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு:- } ஸ்ரீமத். ராவ்ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், G.B. V.C. ௨௬௧-௨௭௬

பாண்டியர்வரலாறு:- ஸ்ரீமத். T.V. சதாசிவபண்டாரத்தார் ௨௭௭-௨௯௨

பெருந்தொகைப் பொருட்குறிப்பகராதி: } ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்கார் 39–46

சிராமலைக்கோவை (குறிப்புரையுடன்):- } ஸ்ரீமத். மஹாமஹோபாத்யாய - திராவிடவித்யாபூஷண - தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி Dr. உ. வே. சாமிநாதையர் 9–16

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வரவு செலவு கணக்கு :—

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1935.

Printed by Srimathu R. Shanmuga Rajeswara Naganatha Sethupathy Avergal and published by Thiru. Narayana Iyengar at the Tamil Sangam Power Press, No. 54 New Jail Road, Madura.

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,
மானேஜர்

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௨.] யுவஹு ஆவணிமீ [பகுதி-௰.

Vol. XXXII. *August-September 1935.* No. 10.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

(௨௫௮-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இராமன் மோதிரத்தை அனுமான் காட்டச் சீதை காணல்.

91 '"மீட்டும்உரை வேண்டுவன இல்லை" என, "மெய்ப்பேர்
தீட்டியது, தீட்டரிய செய்கையது, செவ்வே
நீட்டி"தென, நேர்ந்தனன்;' எனநெடிய கையால்
காட்டினன்ஓர் ஆழி. அது வாணுதலி கண்டாள்.

இ-ள். ' "இன்னமும் சொல்லல்வேண்டியவைகள் (ஆன அடையாளவார்த்தைகள்) இல்லை" என்று சொல்லி, "எனது மெய்யான பேர் எழுதியது; சொல்லுதற்கரிய வேலைப்பா டமைந்தது; (ஆகிய) இதை (ச் சீதைகையில்) நேராகக் கொடு" என்று கொடுத்தான்' என்று சொல்லி (அனுமான்) தனது நீண்ட கையினால் ஒரு மோதிரத்தை (எடுத்து)க் காட்டினான். அதைச் சீதை கண்டாள்.

மீட்டும் - மீளவும்; மேலும் அல்லது இன்னமும் என்ற பொருள்படநின்றது. உரை - உரைத்தல் - சொல்லல் (முதனிலைத்தொழிற்பெயர்). தீட்டுதல் - சித்திரித்தல்; சொல்லல் (தமிழகராதி). செய்கை - வேலைப்பாடு. தீட்டரிய செய்கையது - சித்திரித்தற்கரிய வேலைப்பாடுடையது (இந்த மோதிரம்போலச் சித்திரமெழுதுவதே யரியதென்றால் உருப்படிசெய்வது அதிகமாக அரியதென்றபடி); சொல்லுதற்கரிய வேலைப்பாடுடையது (காட்டியறிவிக்கக்கூடியதன்றிச் சொல்லியறிவிக்கக்கூடாத வேலைப்

*

பாடுடையதென்றபடி). செவ்வே - நேராக. நீட்டுதல் - கொடுத்தல். நேர்தல் - கொடுத்தல். ஆழி - மோதிரம். வாள் நுதலி - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவள். இப்பாட்டில் 'மீட்டும் உரைவேண்டுவன இல்லை' என்பதும் 'மெய்ப்பேர் தீட்டியது தீட்டரிய செய்கையது செவ்வே நீட்டிது' என்பதும் இராமன்கூற்றாக அனுமான்கூறியவை; 'என' இரண்டும் அனுமான்கூற்று; எஞ்சியது கவிக்கூற்று.

இராமன்மோதிரத்தைக் கண்ட சீதைதன்மை.

92 இறந்தவர் பிறந்தபயன் எய்தினர்கொல் என்கோ!
மறந்தவர் அறிந்துணர்வு வந்தனர்கொல் என்கோ!
துறந்தஉயிர் வந்திடை தொடர்ந்ததுகொல் என்கோ!
திறந்தெரிவ தென்னைகொல்!இந் நன்னுதலி செய்கை.

இ-ள். (இராமன்மோதிரத்தைக் கண்ட) சீதையின்மகிழ்ச்சியை (இம்மை மறுமை யின்பங்களாகிய பிறந்ததனாலாம் பயன்களை அடையமுயலாமல் வீணே காலங்கழித்து) இறந்துபோனவர்கள் (அந்தப்)பிறந்த பயன்களை (க் கிட்டுமென் றெதிர்பாராதிருக்க) அடையப்பெற்றார் (ஆயின், அவர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சியைப் போலும்) என்பேனோ! (அறிதற்கரியஒருபொருளை) அறிந்து(பின்பு) மறந்தவர் (திரும்ப அப்பொருளைப்பற்றிய) அறிவுவரப்பெற்றார் (ஆயின், அவர் அடையும் ஆனந்தத்தை நேரும்) என்பேனோ! (உடலைவிட்டு) நீங்கிப்போன உயிர் (திரும்ப அந்த) உடலினிடத்தே வந்து தொடர்புற்றது (ஆயின், அதன் உவகையை ஒக்கும்) என்பேனோ! அந்த மகிழ்ச்சியின்தன்மையைத் தெரிந்துசொல்வது எவ்வாறோ ? (அறியேன்).

கொல் நான்கும் அசைநிலை. உவமேயத்தில் 'நன்னுதலி செய்கை' என்பதற் கியைய, உவமானங்களில் எய்தினர்செய்கை வந்தனர்செய்கை தொடர்ந்ததுவின்செய்கை என மூன்று செய்கைகள் வருவித்துக் கொள்க. மகிழும் செய்கை, 'செய்கை' யெனச் சுருக்கிக் கூறப்பட்டது. பயன் என்பது, இம்மை மறுமைப் பயன்களைக் குறித்தலால், சாதியொருமைப் பெயர். 'துறந்த' 'இடை' என்பவைகளின் முன் 'உடல்', அவாய்நிலையால்வந்த சொல். பின்வரும் 'பிறந்தபயன் எய்தினர்' என்பதனால், 'இறந்த

வர்' என்பதற்குப் பிறந்தபயன் எய்த முயலாமல் இறந்தவர் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. பொருள்செய்தற்குப் பொருத்தமாக, 'மறந்தவர் அறிந்து' என்பது, அறிந்து மறந்தவர் எனப் பின் முன்னாக மாற்றப்பட்டது. துறத்தல் - நீங்குதல். இடை - இடம். நன்மை - நலம் - அழகு (தமிழகராதி). நுதல் - நெற்றி. நல்நுதலி - அழகிய நெற்றியை உடையவள். செய்கை - (மகிழும்) செயல். 'இறந்தனர்' 'மறந்தனர்' பிரதிபேதங்கள்.

முதலடிக்குப் 'போன உயிர் திரும்பவும் வரப்பெற்றவர்' என்ற பொருள் பொருந்தாது, அதே பொருளுடைய மூன்றும் அடி கூறியதுகூறலாமாதலால்.

93 இழந்தமணி புற்றரவெதிர்ந்ததென லானாள்;
பழந்தனம் இழந்தன படைத்தவரை ஒத்தாள்;
குழந்தையை உயிர்த்தமலடிக்குவமை கொண்டாள்;
உழந்துவிழி பெற்றதோர் உயிர்ப்பொறையும் ஒத்தாள்.

இ-ள். (சீதை, மகிழ்ச்சியடைந்த தன்மையில்,) காணமற்போன நாகரத்தினத்தைக் காணப்பெற்றதான நாகம் (உவமை) என்று சொல்லத்தக்கவளானாள்: இழந்தனவான பழைய செல்வங்களை (த் திரும்ப)ப்பெற்றவரைப் போன்றாள்: குழந்தையைப்பெற்ற பிள்ளையில்லாதிருந்தவளை ஒத்தாள்: (கண்ணிழந்து) வருந்தி (த் திரும்ப)க் கண்ணைப்பெற்ற உடலை (உடையவரை) நேர்ந்தாள்.

உயிர்த்தல் - ஈனுதல். உழத்தல் - வருந்தல். உயிர்ப்பொறை - உடம்பு.

'குழந்தையைப்பெற்றபிறகு மலடித் தன்மை நீங்கியதாயினும், 'மலடி' என்று கூறினது, முன்னிருந்த தன்மையைநோக்கி; இது, பூத பூர்வ வ்யவஹார மெனப்படும்.'

இதற்கு முந்தியபாட்டிலும் இதனிலும் இராமன்மோதிரத்தைக்கண்ட சீதை அடைந்த கழிபெருங் களிப்பு மிகவும் நன்றாகப் புலப்படுமாறு, கவி, தொடுத்து ஏழு உவமானங்களை இனிதெடுத்தாண்டிருக்கின்றார்.

இராமனைப் பிரிந்து வருந்தி, இனி அவனை அடைதல் கூடுமோவென்று ஏங்கியிருந்த சீதை, அவன் மோதிரத்தைக் கண்டவுடனே, அவனைத் திரும்பவும் அடைந்ததாகக் கருதி மகிழ்ந்தாள்.

ஆதலால், அவள் அடைந்த மகிழ்ச்சி, முன் எய்தியிருந்ததோர் இனியபொருளை இடையே இழந்து நெடிது வருந்தித் திரும்பப்பெற்றோர் அடையும் மகிழ்ச்சியாம். மேற்குறித்த ஏழு உவமானங்களுள் முதலாவதாகிய இறந்தவர் பிறந்தபயன் எய்திய மகிழ்ச்சியும் ஆறாவதாகிய மலடி குழந்தையை உயிர்த்த மகிழ்ச்சியும், முன் அடையாதிருந்த இனிய பொருளை அடையும் மகிழ்ச்சியாதலால், சீதையின் மகிழ்ச்சிக்கு முழுதும் ஒவ்வாது ஒருபகுதியே ஒத்திருத்தலும் ஏனைய ஐந்து உவமானங்களிற் குறித்த மகிழ்ச்சிகள்யாவும் முழுதும் ஒத்திருத்தலும் கவனிக்கத்தக்கவை. உவமான உவமேயங்கள் முழுதும் ஒத்திருப்பது முற்றுவமை அல்லது பூரண உவமை யென்றும் சிலபாகமட்டும் ஒத்திருப்பது ஒருபுடையுவமை அல்லது ஏகதேசஉவமை யென்றும் கூறப்படும்.

இராமன்மோதிரத்தை வாங்கிய சீதைசெய்கை.

94 வாங்கினள்; முலைக்குவையில் வைத்தனள்; சிரத்தால்
தாங்கினள்; மலர்க்கண்மிசை ஒற்றினள்; தடந்தோள்
வீங்கினள்; மெலிந்தனள்; குளிர்ந்தனள்; வெதுப்போ
டேங்கினள்; உயிர்த்தனள்: இதென்னதென லாமே.

இ-ள். (தன் குழந்தையைக் கையில் வாங்கும் தாய்போல, இராமன்மோதிரத்தைச் சீதை கையில்) வாங்கினாள்; (வாங்கினவள், அதைத்) தன் தனமுகட்டிலே வைத்துக்கொண்டாள்; (பின்பு) தலைமேலே ஏந்திக்கொண்டாள்; (அதன்பின்) கண்களிலே ஒற்றிக்கொண்டாள்; (அதனைத் தான் அடைந்தது இராமனையே அடைந்ததாகக் கருதி மகிழ்ந்து உடம்பு பூரித்ததனால், இயல்பாகப்) பெருத்த தோள்கள் அதிகமாகப் பெருத்தாள்; (உண்மையில், இராமனை அடையாமைகருதி உடம்பு) மெலிந்தாள்; (திரும்பவும் அவனை எய்தியதாக எண்ணி உடம்பு) குளிர்ந்தாள்; (அவனை மெய்யாகப் பெறாமையை மீண்டும் நினைந்து உடல்) வெதும்பி ஏக்கமுற்றுப் பெருமூச்செறிந்தாள்: (அவள் அடைந்த) இந்த நிலைமை (எப்படிப்பட்டதென்னலாம்?) இப்படிப்பட்டதென்று (மனத்தினால் உணரலாமேயன்றி வாயினாற்) சொல்லலாகாததாயிருந்தது.

குவை - மேடு. உயிர்த்தல் - மூச்செறிதல். ஏகாரம் எதிர்மறை. வீங்கல் மெலிதலும், குளிர்தல் வெதும்பலும் முரண்தொடைகள். 'என்ன தெனலாமே' பாடபேதம்.

இதற்கு முந்திய இரண்டு பாட்டுக்களில் இராமன் மோதிரத்தைக் கண்ணிற்கண்ட சீதைதன்மை வருணிக்கப்பட்டது. இந்தப்பாட்டிலும் அடுத்தபாட்டிலும் அதைக் கையில் வாங்கிய அவள் செய்கை விதந்துரைக்கப்படுகின்றது.

சீதை இராமனைப் பிரிந்ததை நினைந்து வருந்தியபோது வெதுப்பும் அவனை அடைந்ததாகக் கருதியபோது குளிர்ச்சியும் எய்தினதாக இங்கே கவிக்கூற்ருகக் கூறிய கம்பர் இக்கருத்தையே விசேட நயம்பட அனுமான்கூற்ருகத் திருவடி தொழுதபடலத்திற் கூறுவது அறிந்து ஆனந்திக்கத்தக்கது. அது வருமாறு:—

ஒருகணத் திரண்டு கண்டேன்: ஒளிமணி ஆழி ஆன்ற
திருமுலைத் தடத்து வைத்தாள்; வைத்தலும், செல்வ! நின்பால்
விரகமென் பதனின் வந்த வெங்கொழுந் தீயி னல்வெந்
துருகிய துடனே ஆறி வலித்தது; குளிர்ப்புள் ளூற:

சில அலைகள் தொடுத்து அடித்து அமர்வதற்கும் திரும்பச் சில அலைகள் விடாது வீசி ஓய்வதற்கும் இடையே தோன்றும் * நித்தரங்க சமுத்திரத் தோற்றம்போல, 'முலைக்குவடுவைத்தல்' முதல் 'உயிர்த்தல்' ஈருக நிகழ்ந்த செயல்களுக்கும் 'மோத்தல்' ஆதியாக 'விழுங்கல்' அந்தமாக நிகழ்ந்த செயல்களுக்கும் இடையே காணப்பட்ட, சீதை மகிழ்ச்சிமேலீட்டால் தம்பித்துச் செயலற்றிருந்த ஆனந்தநிலைமையை 'இது' என்பதனல் உய்த்துணரவைத்தார்.

இங்கே சீதை உற்ற செயலற்ற ஆனந்தநிலைமையை 'இது' என்றதுபோல, உரைத்தற்கரிய பொருளெதனையும் இது எனச் சுட்டிப் போதல் கம்பர்கவிமுறை என்பதற்கு உதாரணமாக, இராமனதுநலங்களை வாலிவாயிலாகக் கூறுங்கால்,

'குலம்இது; கல்வி ஈது; கொற்றம் ஈ தூற்று நின்ற
நலம் இது; புவனம் மூன்றும் நாயகம் உன்ன தன்றே ?
வலம் இதிவ் வுலகம் தாங்கும் வண்மை ஈது;'

என்றதனைக் காண்க. பின்வரும் 'பாழிய' என்ற 100–ஆம் பாட்டுரையில் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிற 'அறிவும் ஈதே' என்ற பாட்டையும் பார்க்க.

---

* நித்தரங்க சமுத்திரம் - அலையில்லாக் கடல்.

சீதையின் செயலற்ற தன்மை இப்படிப்பட்டதென்று உணர லாமேயன்றி உரைக்கலாகாதென்பார் 'இதின்ன தேனலாமே' என்ருர்.

ஆகவே, கவி, 'சீதை செயலற்றிருந்த நிலைமையை உன்னி உணர்ந்து உவகையுறுகின்றேன்; ஆயின், உரைக்கமாட்டுகிலேன்' என்ருராவர். யாமோ, உரைக்கமாட்டாமையேயன்றி, உணரமாட் டாமையும் உடையேமாயுள்ளேம்.

இம் மாட்டாமையை ஒருவாறு பின்வருமாறு விளக்கலாம்:

கவி, இராமன்மோதிரத்தைப் பெற்ற சீதை உற்ற இன்ப மாகிய மலையின் உன்னதத்தை நாம் கண்டுகொள்ளும்படி அந்த மலைமேல் நம்மைக்கூட்டிக்கொண்டு ஏறுகின்ருர். ஏறியவர், இனி ஏறமுடியாதென்ற உயரத்தை எய்தியபோது, அங்கிருந்து அந்த ரத்தேதாவி, அந்த மலையுச்சியை அடைந்து ஆனந்தபரவசராகின் ருர். மேற்கூறிய உயரத்தை அவரைப் பின்தொடர்ந்து நடந்து அடைந்த யாம், அப்பாற் செல்லமாட்டாமல், (தாண்டவல்லான் தாண்டி அக்கரைத் தருக்கனியை அருந்தாநிற்கத் தாண்டமாட்டா தான் தயங்கிநிற்றல்போல,) மயங்கிநிற்கின்றேம்.

95 மோக்கு(ம்;)முலை வைத்துற முயங்கும்;ஒளிர் நன்னீர்
நீக்கிநிறை கண்இணை ததும்ப,நெடு நீளம்
நோக்கும்;நுவ லக்கருதும்; ஒன்றும்நுவல் கில்லாள்;
மேக்குநிமிர் விம்மலள்; விழுங்கலுறு கின்ருள்.

இ-ள். (தாய் குழந்தையைப் பாராட்டுதல்போல அவள், அந்த மோதிரத்தை) மோந்துபார்ப்பாள்; (முன் தனங்களில் வைத்தசெயலை அன்புமேலீட்டால் திரும்பவும் செய்வாளாகித்) தனங்களில்வைத்து அழுந்தத் தழுவுவாள்; (அதைப் பார்த்தற் குத் தடையாகச் சுரந்த ஆனந்தக்) கண்ணீரை (அந்நீர்) நிறைந்த கண்களினின்று துடைத்து (ப் பின்னும் அந்தக்) கண்ணீர் நிரம்பி வழியாநிற்க, நெடுநேரம் பார்ப்பாள்; (அதனேடு) பேச உன்னு வாள்; (உன்னியபடி) ஒருசிறிதும் பேசமாட்டாதிருப்பாள்; மேலே எழுகின்ற (தொண்டை) விம்மலுடையவளாய் (அவ்விம்முதலால் பேச்சுக்குத் தடையாக உண்டாகிய தொண்டையடைப்பைக் கீழே தள்ளுவாள்போல,) விழுங்கும்முயற்சிசெய்வாள்.

'மோக்கும்' 'முயங்கும்' 'நோக்கும்' 'கருதும்' என்பவை பெண்பாற்படர்க்கையில் வந்த 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்றுக்கள். உற - பொருந்த. நெடுமை, மிகுதிகுறித்தது. நீளம், இடநீட்சியைக் குறியாது காலநீட்சியைக் குறித்தது. நெடு நீளம் - மிகநீண்டபொழுது. நெடிது என்பது கைந்நெடிது என் பதில் நீண்டது என்றும், நெடிது நோக்கினான் என்பதில் நீண்ட காலம் என்றும் பொருள்படுதல் காண்க. நவல்கில்லாள் - சொல்ல மாட்டாள். மேக்கு - மேல். நிமிர்தல் - மேலும் மேலும் மிகுதல். 'நெடுநன்னீர்' பாடபேதம்.

'நன்னீர் (- [ஆனந்தக்] கண்ணீரை) (அக் கண்ணீர்) நிறை கண்ணிணை (நின்று) நீக்கி (அது பின்னும்) ததும்ப' என இயைக்க. துக்கக்கண்ணீர் ஆனந்தக்கண்ணீர் என்பவைகளில் இப்போது சீதையிடம் தோன்றிய கண்ணீர் ஆனந்தக்கண்ணீரென்பது நன்கு விளங்கப் பெரும்பாலும் துன்பக்குறியான 'கண்ணீர்' என்னாது 'நல்நீர்' என்றார்போலும்.

நீடு நீளம் நெடுமை நெடுகுதல் நீளுதல் நீளித்தல் நீடுதல் நீடித்தல் நீட்டித்தல் ஆகியவை நெடுங்காலங் குறிக்கும். 'நெடு' என்பதை 'நெடுக' என்பதன் செய்யுள்விகாரமாகக்கொண்டு 'நெடு (க) நீள நோக்கும்' என்பதற்கு 'மிகநெடுநேரம் பார்ப்பாள்' என்றும் பொருள்கூறலாம்.

பேசவொட்டாதபடி கண்டம் விம்மித் தொண்டையடைப்பு உண்டாகுதல், அளவுகடந்த சந்தோடமேனும் துக்கமேனும் அடைந்தார்மாட்டுக் காணப்படும் *மெய்ப்பாடு.

தன்னை நெடுநேரம் பிரிந்திருந்த குழந்தையை இனிக் காண் போமோவென் றேங்கியிருந்த தாய், தன்னிடம் ஒருவர் அதைக் கொண்டுவந்துகொடுத்தபோது ஆவலுடன் கையில் வாங்கி, உச்சிமோந்தும் மார்பில்வைத்து அணைத்தும் தலைமேலேந்தியும் கண்களில் ஒற்றியும் பாராட்டி, அது பிரிந்ததை நினைந்து வெதும்பி ஏங்கி நெட்டுயிர்த்து, அது திரும்ப வந்துசேர்ந்ததை நினைந்து தேகமும் மனமும் பூரிப்பும் குளிர்ச்சியும் அடைந்து, அதைக்

* மெய்ப்பாடு - 'உள்ளத்தின் நிகழ்ச்சி புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோ ராற்றான் வெளிப்படுதல்.'

கண்குளிரப் பார்த்துக் களித்தற்குத் தடையாக ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக, அதனைத் துடைக்க, அது மீண்டும் பெருகாநிற்க, நெடுநேரம் தன் குழந்தையை இன்புற நோக்கி, அதனோடு பேச விரும்ப, உவகைமிகுதியால் ஒன்றும் பேசவொட்டாதபடி கண்டம் விம்மித் தொண்டையடைப்புண்டாக, அத்தொண்டையடைப்பைக் கீழேதள்ளுவாள்போல மீண்டும் மீண்டும் விழுங்காநிற்பளன்றே? அந்தத் தாய்செயல்போல, இராமன்மோதிரத்தை அநுமான்கொடுக்கக் கையில்வாங்கிய சீதைசெயல்களிருந்தனவென, மேலே உரையில் 'தன்குழந்தையைக் கையில்வாங்கும் தாய்போல' எனச் சுருங்கக் கூறியதன் விரிந்த பொருளைத் தெரிந்துகொள்க.

96 நீண்டவிழி நேரிழைதன் மின்னினிற மெல்லாம்,
பூண்டதொளிர் பொன்அனைய பொம்மல்நிறம்; மெய்யே,
ஆண்டகைதன் மோதிரம் அடுத்தபொரு ளெல்லாம்
தீண்டளவில் வேதிகைசெய் தெய்வமணி கொல்லோ!

இ-ள். (இராமன்மோதிரம் பட்டதனால்) சீதையின் தேக முழுதும் பொன்போன்ற பொலிவுடைய நிறத்தை அடைந்தது. இராமனுடைய மோதிரம் தன்னைச் சேர்ந்த எல்லாப்பொருள்களையும் தான் பட்டமாத்திரத்தில் (மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக) மாற்றுகின்ற தெய்வீக ரசமணிதானோ?

நேர்மை - நுண்மை; திருத்தம். இழை - ஆபரணம். நேரிழை - நுண்மையான வேலைப்பாடமைந்த ஆபரணம் (பூண்டவள்); திருத்தமான வேலைப்பாடமைந்த ஆபரணம் (பூண்டவள்). மின் - ஒளி. நிறம் - தேகம். மின்னின் நிறம் - ஒளியையுடைய தேகம். முந்திய 'எல்லாம்' முழுதும் என்ற பொருளினும் பிந்திய 'எல்லாம்' யாவையும் என்ற பொருளினும் வந்தன. பொம்மல் - பொலிவு. மெய்யே - மெய்யாகவே. 'மெய்யே' என்பதைத் *தாப்பிசையாகப் 'பூண்டது' என்பதனோடும் 'வேதிகைசெய்' என்பதனோடும் பொருத்திப் பொருள்கொள்ளலாம். வேதிகை - வேறுபடுத்தல். தெய்வமணி - பரிசவேதியென்னும் இரசமணி. இது இரசகுளிகையெனவும் படும்.

---

* தாப்பிசைப்பொருள்கோள் - பாட்டில் இடையில் நின்ற சொல் முன்னும் பின்னும் சென்று கூடும் பொருள்கோள்.

சீதையின்தேகம் இராமனுடைய மோதிரத்தாற்பொன்னிறம் பூண்டது, அந்த மோதிரத்தின் பொன்னொளி பரவியதனாலென்றும், அம் மோதிரத்தால், சீதை இராமன்பிரிவைநினைவுகூரப் பசலைபூத்ததனாலென்றும் கூறலாம். (பசலை - பசப்பு - பொன்னிறம். அது மாதர்க்குப் பிரிவாற்றாமையால் உண்டாகும் நிறவேறுபாடு.)

97 இருந்துபசி யால்இடர் உழந்தவர்கள் எய்தும்
அருந்தும்அமு தாகிய தறத்தவரை அண்மும்
விருந்துமென லாகியது; வீயும்உயிர் மீளும்
மருந்துமென லாகியது: வாழிமணி ஆழி.

இ-ள். (சீதைக்கு அந்த) மோதிரம், பசியினால் துன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் பெற்ற அமுதுபோன்றது; (இல்லறம் நடத்தும்)தருமவான்களை அடுத்த விருந்தினனையும் ஒத்தது; சாகப்போகும் உயிரை (ச்சாகாமல்) மீளச்செய்யும் (மிருதசஞ்சீவினி) மருந்தையும் நேர்ந்தது.

இடர் - துன்பம். உழத்தல் - அனுபவித்தல். எய்தல் - அடைதல். அருந்தல் - உண்ணுதல். அமுது - உணவு; அமிர்தம்; பால்: இம்மூன்றுபொருளும் பொருந்துதல் காண்க. இங்கே, 'அறத்தவர்' என்றது கிருகஸ்தாச்சிரமதருமிகளென்னும் இல்லறத்தாரை. அண்முதல்- அண்ணுதல் - அடுத்தல். விருந்து-விருந்தினன் - விருந்தாளி. வீதல் - சாதல். வாழி -வாழ்த்து (இலக்கியச் சொல்லகராதி). மணி - அழகு; இரத்தினம். வாழி மணி ஆழி - வாழ்த்துக்குரிய அழகிய (அல்லது இரத்தினம் பதித்த)மோதிரம். 'வாழி' என்பதற்கு (அந்த மோதிரம்) 'வாழ்வதாக' எனப் பொருள்கூறுவதும் உண்டு. 'இருந்து பசியால் இடருழந்தவர்கள்' என்பதை விகுதி பிரித்துப் பொருத்திப் 'பசியால் இடருழந்து இருந்தவர்கள்' எனவும் 'பசியால் (நடக்கமாட்டாமல் - வேறிடத்துக்கு உணவு தேடிச் செல்லச் சக்தியில்லாமல் இருந்தஇடத்தே) இருந்து இடருழந்தவர்' எனவும் இயைக்கலாம்.

இராமன்மோதிரம் சீதைக்குப் பெறலரும்பொருளாய்ப் பேருவகைவிளைத்ததற்கு 'அமுது' 'விருந்து' 'மருந்து' ஆகிய மூன்றும் உவமையாதலும், அது அவளுக்குப் பிராணபாயத்தைத் தவிர்த்ததற்கு 'அமுதும்' 'மருந்தும்' உவமையாதலும் காண்க.

சீதை அனுமானை அருமையாக விளித்துப் பேசுவாளாதல்.

98 இத்தகையள் ஆகி,உயிர் ஏமுற விளங்கும்
முத்தநகை யாள்விழியின் ஆலிமுலை முன்றில்
தத்திஉக, மென்குதலை தள்ள, 'உயிர் தந்தாய்!
உத்தம!' என,இனைய வாசகம் உரைத்தாள்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவளாகி, (அளவற்ற துன்பம் அடைந்திருந்த தனது) உயிர் (அளவற்ற) இன்பம் அடையாநிற்க, (உண்டாகிய மகிழ்ச்சி காரணமாகப் புன்னகைபூத்தலால் சிறிது வெளிப்பட்டு) விளங்கிய முத்துக்களை ஒத்த பற்களையுடைய சீதை, (ஆனந்தக்)கண்ணீர்த் துளிகள் தனமுகட்டில் (முத்துக்கள்போல) உதிராநிற்க, (முன் உற்றிருந்த பேச்சுத்தடை ஒருவாறு நீங்கப்பெற்றுப் பேசத்தொடங்கிக் குழந்தைகளது மழலைமொழிகள்போல) இனியமொழிகள் குழறாநிற்கப் 'பிராணோபகாரியே! புருஷோத்தமனே!' என்று (அனுமானை விளித்துப்) பின்வரும் வசனங்களைச் சொன்னாள்.

ஏமம் - மகிழ்ச்சி. ஏமுறுதல் - மகிழ்வுறுதல். காமம் உறுதல் காமுறல் என வருதல்போல, ஏமம் உறுதல் ஏமுறலென வந்தது. நகை - பல். ஆலி - துளி - திவலை. முன்றில் - முன்னிடம். தத்தல் - ததும்புதல். உகுதல் - உதிர்தல். குதலை - இனியமொழி (தமிழகராதி). தள்ளல் - தடுமாறுதல். உயிர்தந்தாய்-உயிரைக் கொடுத்தாய் என்றும் உயிர் கொடுத்தோனே என்றும் இருபொருள்படநின்றது. வாசகம் - வசனம்.

'ஒன்றும் நவல்கில்லாள்' ஆக இருந்தவள் பேசத்தொடங்கியபோது சொற்கள் குழறுதல் இயல்பாதலால், 'மென்குதலை தள்ள உரைத்தாள்' என்றது **தன்மைநவிற்சியணி.** நாற்காலிக்குக் கால் நான்கு, முக்காலிக்கு மூன்றுகால் என்பவை போன்ற தன்மை நவில்வனவெல்லாம், வெறுந் தன்மைநவிற்சியாமேயன்றித் தன்மைநவிற்சியணி ஆகா. மேற்கூறிய 'மென்குதலை தள்ள உரைத்தாள்' என்பது போல, இனியபொருளுடையனவாய்த் தன்மைநவில்வனவே **தன்மைநவிற்சியணி** யெனற் குரியனவாமென்பது கவனிக்கத்தக்கது. தன்னைச் சாவாமற் காத்த சிறிய திருவடியென்னும் அநுமானைநோக்கிச் சீதை **'உயிர்தந்தாய்'** என்றது,

* 'ஆவியோ நிலையிற் கலங்கிய தியாக்கை யகத்ததோ புறத்ததோ' என்னும்படி நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டு குற்றுயிராய்க்கிடந்த இலக்குமணுதியரை எழுந்திடச்செய்த பெரியதிருவடியென்னும் கருடனைநோக்கி இராமன் †'உண்டிலை யென்ன நின்ற உயிர்தந்த உதவியோனே' என உரைத்ததை நினைவுறுத்துகிறது.

சீதை அனுமானுக்கு நன்றியறிவுகூறி முகமன் மொழிதல்.

99 'மும்மையாம் உலகம் தந்த முதல்வற்கு முதல்வன் தூதாய்ச்
செம்மையால் உயிர்தந் தாய்க்குச் செயல்என்னல் எளிய துண்டே?
அம்மையாய் அப்ப னுய அத்தனே! அருளின் வாழ்வே!
இம்மையே மறுமை தானும் நல்கினை! இசையோ' டென்ருள்.

இ-ள். '(சொர்க்க மத்திய பாதாளம் என்னும்) மூன்று லோகங்களையும் படைத்த தலைவ (ளுகிய பிரமதேவ)னுக்குத் (தந்தையாம் திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமபிரானுன) தலைவனுடைய தூதவனுகி நற்குணத்தினுல் (எனக்கு) உயிரை உதவிய உனக்கு என்னுல் எளிதிற்செய்யக்கூடியதான பிரதியுபகாரமும் உண்டோ? எனக்கு அம்மையாகி அப்பனுமான கடவுளே! கருணைக் கிருப்பிடமானவனே! (இறந்தேபோவேனுயிருந்த என்னை இறவாமற் காத்து என் நாதனை யான் திரும்ப அடைதற்குக் காரணனுகி) இகலோக இன்பங்களையும், (என் நாயகனைப் பிரிந்ததனுல் இடையே தடைபட்டிருந்த இல்லறத்தை அவனைத் திரும்ப அடைந்து நடத்துதற்குத் துணைபுரிந்து) பரலோக இன்பங்களையும் (மாற்ருராற் சிறைப்பட்டு மீட்கப்பெருமற் செத்தாளென்னும் வசையைநீக்கி அம் மாற்ருர் ஒளித்துறையும் இருப்பிடத்தை எம்பிரானுக்குத் தெரிவித்து அவனுல் அவர்கள் நாசமாதற்கு ஏதுவாகி ‡'என்னை §ஒறுத்தாரைக் குலத்தினேடும் வேரறுத்தேன்' என்னும்) கீர்த்தியையும் எனக்குக் கொடுத்தாய்' என்று (சீதை அனுமானை நோக்கிச்) சொன்னுள்.

'மும்மை,' மூன்ருயிருக்குந் தன்மை எனப் பொருள்படாது, மூன்று என, 'மும்மைத்தமிழ்' என்பதிற்போலப் பொருள்பட்டு நின்றது. தூது தூதுவனுக்கு ஆகுபெயர். செம்மை, செம்மைக்

---

* பாரதம் கன்னபருவம் உசo. † நாகபாசப்படலம் உ௬௯.

‡ இப்படலம் ககஉ. § ஒறுத்தாரை - வருத்தப்படுத்திய இராக்கதரை,

குணங்களுக்கு ஆகுபெயர். 'செயல் என்னல் எளியதுண்டே?' என்பதை 'என்னற் செ(ய்)யல் எளியது (ஆன கைம்மாறு) உண்டே?' என இயைக்க. அத்தன் - கடவுள். தெய்வம் மானுடரூபமாய் உதவிசெய்கிறதென்னும் ஐதிகம்பற்றிச் சீதை அனுமானைக் கடவுளே யென்றாள். வாழ்வு - வாழ்தற்குரிய இடம் (இலக்கியச்சொல்லகராதி). முறையே இகலோகம் பரலோகம் என்னும் பொருள்களையுடைய 'இம்மை' 'மறுமை' ஆகிய இரண்டு சொற்களும் ஆகுபெயர்களாய் இகலோக இன்பங்கள் பரலோக இன்பங்கள் என்ற பொருள்கள்தந்துநின்றன. நல்குதல் - கொடுத்தல். இசை - கீர்த்தி. 'உண்டே' என்பதில் ஏகாரம் எதிர்மறைப் பொருள்படநின்ற வினு இடைச்சொல். 'அத்தனே' 'வாழ்வே' என்பவைகளில் ஏகாரம் விளி (க்கும்போது பிரயோகிக்கப்படும்) இடைச்சொல். 'இம்மையே' என்பதில் ஏகாரம் எண்ணிடைச்சொல். 'எளியதுண்டோ' 'அத்தனைய அப்பனே' பிரதிபேதங்கள்.

அனுமான் சீதைக்குச் செய்த உதவி, 'இறுதிவந்த எல்லைக்கண் ஒருவன்செய்த உபகாரம்' என்னும் 'காலத்தினுற்செய்த நன்றி'யாம்; அன்றித் 'தனக்கு முன் ஓர் உதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச்செய்த உதவி' என்னும் 'செய்யாமற் செய்த உதவி'யும் 'இவர்க்கு இதுசெய்தால் இன்னதுபயப்பரென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்த உதவி' என்னும் 'பயன்தூக்கார்செய்த உதவி'யும் ஆம்.

அனுமான்செய்த நன்றியைச் சீதை இவ்வாறு உணர்ந்தாளென இந்த மிகவும் இனிமையான கவியிற் கூறியிருப்பதுபோல நயமாக, நன்றியறிவு வேறெங்கும் கூறப்பட்டிருப்பதைக் காண்பதரிது.

முந்திய பாட்டில், சீதை, அனுமானை, நன்றியறிவோடு பிராணேபகாரீ!, புருடோத்தமா! என்ற பொருள் உள்ள 'உயிர்தந்தாய்!' 'உத்தம!' என்றும், இந்தப்பாட்டில், ஊனையும் உள்ளையும் உயிரையும் உணர்வையும் உருக்கி அந்நன்றியறிவு மீக்கூர விளைந்த பேரன்புப்பெருக்கால், அருளுக்காதாரனே! அம்மையாகவும் அப்பனுகவும் அருளுருக்கொண்டருளிய ஆதிபகவனே! என்ற கருத்துடைய 'அம்மையாய் அப்பனுய அத்தனே! அருளின் வாழ்வே!' என்றும் விளித்த அருமையினும் அருமையான விழுமிய விளிகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கவை.

ஒருவர் முதல்முதலாகத் தாயை அறிந்து வழிபட்டுத் தாய் அறிவிக்கத் தந்தையை அறிந்து வழிபட்டுத் தந்தை (வித்தியா குருவாய்க் கல்விகற்பித்து ஞானகுருவாய்க் - கற்றதனலாய பயன் ஆன - கடவுளுண்மையறிவையும் வழிபாட்டையும்) அறிவிக்கக் கடவுளை அறிந்து வழிபடுதல் முறையென்ற கருத்துடைய 'அன்னை யும் பிதாவும் முன் அறி தெய்வம்' என்னும் அறிவுரைப்படியே, முதல்தெய்வமான தாயையும் இரண்டாந்தெய்வமான தந்தையை யும் மூன்ருவதாய் முடிவான தெய்வமான கடவுளையும் போல்வோ னே என்ற பொருள்பட, அவ் அறிவுரை முறைவைப்பை அனு சரித்து 'அம்மையாய் அப்பனுய அத்தனே' என்ரு ளென்னலாம்.

'அத்தன்' என்பதற்குப் பிதா என்னும் பொருளும் உண்டு. ஆதலால், 'அம்மையாய் அப்பனுன அத்தனே' என்பதற்கு 'அம் மையாய் அப்பனுன அப்பனே' என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். அப் பொருளின் பொருத்தம் விளங்குதற்குச் சீதை அனுமா னுடைய அன்புமிகுதிபற்றி அவனைத் தாய் என்ருளென்றும், அறிவு மிகுதிகுறித்துத் தந்தையென்ரு ளென்றும் அவன் ஆண்பாலா யிருத்தல்காரணமாகத் 'தாயும் தந்தையும் ஆன தாயே' என்னுது 'தாயும் தந்தையுமான தந்தையே' என்ருளென்றும் கூறலாம்.

இப்போது, சீதை, தன்னைச் சாதலினின்று காத்த அனுமானை நனி சிறந்த நன்றியறிவுடையளாய் 'அம்மையாய் அப்பனுய அத் தனே' என்றது, பின்பு, அவன் இந்திரசித்தின் பிரமாத்திரத்தி ஞல் இலக்குமணுதியர் இறவாமலும் அவர்நிலைகண்டு துக்காக்கி ராந்தனுகி மூர்ச்சையடைந்த இராமன் இறுதியுருமலும் சஞ்சீவி மருந்து கொண்டுவந்து உயிர்ப்பித்தபோது, அவனை நோக்கி, இராமன், பரமகிருதஞ்ஞனுய், 'முன் தசரதன்வயிற்றிற் பிறந்து செத்துப்போனேம்; இப்போது உன்வயிற்றிற் பிறந்திருக்கின் ரேம்' என்ற கருத்துப்பட, 'மன்னிற் ரேன்றினேம், முன்னம்; மாண்டுளேம்: நின்னிற் ரேன்றினேம்.' எனத் துதித்ததை நினைப் புறுத்துகின்றது. (கிருதஞ்ஞன் - செய்ந்நன்றியறிபவன்)

சீதை அனுமானை வாழ்த்தல்.

100 'பாழிய பணைத்தோள் வீர! துணையிலேன் பரிவு தீர்த்த
வாழிய வள்ளலே! யான் மறுஇலா மனத்தே னென்னில்,

ஊழிஓர் பகலாய் ஓதும் யாண்டெலாம் உலகம் எழும்
எழும்வீ வுற்ற ஞான்றும் இன்றென இருத்தி' என்றாள்.

இ-ள். 'வலிமையுடைய பருத்த தோள்கள் படைத்த வீரனே! (நிர்க்கதியாய்) ஒருதுணையுமில்லாதிருந்த என்னுடைய துன்பத்தை நீக்கிய வள்ளலே! நான் களங்கமில்லாத (கற்புடைய) மனமுடையேனென்றால், கற்பகாலம் ஒருபகலேயென்று சொல்லப்பெற்ற (பிரம) ஆண்டு (நூறுகொண்ட பிரமாயுசுகாலம்) எல்லாம் ஈரேழுலகங்களும் இறுதியுற்றகாலத்தும் இன்று (இருப்பது) போல, (சிரஞ்சீவியாக) இருப்பாயாக' என்று (சீதை அநுமானுக்கு வாழ்த்துக்) கூறினாள்.

பாழி - வலிமை. பணை - பருமை. பரிவு - துன்பம். வாழிய, முன்னிலையசைச்சொல் (நன்னூல், இடையியல் உக). வள்ளல் - கொடையாளன். மறு - குற்றம்; களங்கம். ஊழி - (பிரமனுக்கு ஒரு பகலென்னும்) கற்பகாலம். (கற்பம் - ஊழிகாலம். தமிழ்ச்சொல்லகராதி). வீவு - அழிவு. ஞான்று - நாளில் - காலத்தில் (தமிழகராதி). 'பாழியாம்,' 'வாழியாய்' 'உற்ற அன்றும்' பிரதிபேதங்கள்.

அநுமான் இலங்கைநகரைச் சூழ்ந்த கடலரண் காட்டரண் அகழரண் மதிலரண்களைத் தாண்டி, அந்நகரின் புறத்தும் அகத்துமுள்ள அரக்கர்கள் காவல்களைக் கடந்து தன்னை அடைந்த சாகசங்கருதித் தேகதைரியமும் மனோதைரியமும் ஒருசேர உடையானென்பதுகுறித்துச் சீதை அவனைப் 'பாழிய பணைத் தோள் வீர' என விளித்தாளெனலாம். 'பாழிய பணைத்தோள்' தேகபலத்தையும் 'வீரம்' மனோபலத்தையும் குறித்தல் தெளிவு.

'இன்றென இருத்தி என்றும்' என ஓர் அடியின் ஒருபாதியாக உரைக்கக்கூடியதை 'ஊழி ஓர் பகலாய் ஓதும் யாண்டெலாம் உலகம் எழும் - எழும்வீ வுற்ற ஞான்றும் இன்றென இருத்தி' என்றாள்' என முழுத்த இரண்டடியாக வளர்த்து நீட்டிக்கூறியது, வாழ்த்தினால் ஆயுளை நீண்டதாகச் செய்ததுபோல, வாழ்த்தைக் கூறும் வாசகத்தையும் நீண்டதாகச்செய்ததுபோன்றிருத்தல் நோக்கத்தக்கது.

அசுவத்தாமன் முதலிய சிரஞ்சீவியர் எழுவருள் அநுமான் ஒருவனென்றும், அவன் இப்போதுள்ள பிரமன் ஆயுசுக்குப்பின் அவனுடைய பதவியை அடைய வரம்பெற்றிருக்கின்றானென்றும்

யாதாயினு மொரு காரியசித்தியை அடையப் பொறுமையோடு காத்திருப்பானொருவனை அனுமான் பிரமபட்டத்துக்குக் காத்திருத்தல்போலக் காத்திருக்கின்றானென்றும் சொல்லுவது சகசமானது. அதனால், 'ஆண்டு' என்றது, (ஊழிகாலமென்னும்) கற்பகாலம் ஒருநாளிற் பாதியான பகலேயாக, அதனோடு அதுபோல நீடித்த இரவும் சேர்ந்தான நாள் முந்நூற்றறுபது கொண்ட பிரம ஆண்டு என்றும், 'ஆண்டெலாம்' என்றது, பிரம ஆண்டு நூறும் அல்லது பிரமாயுசுகாலம் முழுதும் என்றும் பொருள்படுதல் காண்க. இது புராணக்கொள்கை. இதன் விவரம் அடியில்வரும் காஞ்சிப்புராணப்பாட்டினால் (காரோணப்படலம் ந) அறியலாம்:

ஈண்டுமோ ரிருபா னுயிரந் தலையிட் டியன்றநாற் பத்துமூன் றிலக்க
யாண்டெனப் படுவ, நான்குகத் தளவை. இம்முறை யாயிர மிறந்தாற்
காண்டகு மயனுக் கொருபகல். அதுவே கற்பமாம். இரவுமத் துணைத் தவ்
ஆண்டகைக்கந்நாண்முப்பதோர் திங்கள் அஃதொருபன்னிரண்டாண்டே.

ஒருவர், கூனாய் நொண்டியாய்க் குருடு செவி டுமையாய்க் குட்டம் க்ஷயம் குன்மம் முதலிய கொடியநோய்கள் பலவற்றின் வாய்ப்பட்டுத் தளர்ச்சிமிகுந்த முதிர்ச்சியடைந்து, பொறுக்க முடியாத வருத்தம் வளர, அதனால் ஒரு நாள் ஒரு யுகம்போல நீள, இருத்தலினும் இறத்தல் நன்றென்னும்படி வாழ்நாள்கள் தள்ளிக்கொண்டும் சிரஞ்சீவியாக வாழலாம். அப்படிப்பட்ட வாழ்விலுள்ள கேடுகளனைத்தையும் விலக்கவும், இப்போது அனுமானிடத்துள்ள நலங்களெல்லாம் நிலைக்கவும், அவனைச் சீதை, 'என்றும் இன்றேன இருத்தி' என்று வாழ்த்தினாளென, இன்றேன என்பதில் கவி வெகுசாதுரியமாகப் பொதிந்து வைத்திருக்கும் பொருளை விரித்து அறிந்துகொள்க. இந்த 'இன்றேன' என்பது, சொல்லால் வாமனனையும் பொருளால் திரிவிக்கிரமனையும் போலு மெனலாம்.

அனுமானுக்கு உள்ளனவான வாழ்நாளல்லாத மற்றெல்லா நலங்களும் அதிகப்படுத்தவொண்ணாதவாறு சிறப்பாக அமைந்திருந்தனவாதலின், சீதை, அந்நலங்கள் இருந்தபடியே நிலைக்கவும் ஆயுள்மட்டும் அதிகப்படவும் வாழ்த்தினாள். அந்நலங்களையும் அவற்றால் அவன் அடைந்திருந்த மேம்பாட்டையும் அவள் அவனை நோக்கியதிசயித்துக்கூறுதலால் அறியலாம். அக்கூற்று வருமாறு:-

அறிவும் ஈதே; உருஈதே; ஆற்றல் ஈதே; அரும்புலத்தின்
செறிவும் ஈதே; செயல்ஈதே; தேற்றம் ஈதே; தேற்றத்தின்
நெறியும் ஈதே; நினைவீதே; நீதி ஈதே நினக்கென்றால்:
வெறிய ரன்றோ? குணங்களான் விரிஞ்சன் முதலாம் மேலோரே.
(உருக்காட்டுபடலம் கககக)

வெறியர் - வெறுமையுடையவர். விரிஞ்சன் - பிரமன்.

இப்போது தொடுத்துப் பொருள்கூறப்பெற்ற 'இறந்தனர் பிறந்த' என்பது முதலிய ஒன்பதுகவிகளும் பலவகை ஒளிக ளுடைய நவமணிகள்போலப் பலவகைச்சுவைகள் பொருந்தியவை கள். பிராணநாயகனைப் பிரிந்த பெருந்துன்பத்துக்குமேல் பெருந் துன்பமாக இராவணனும் இராட்சசிகளும் இயற்றிய அளவற்ற துன்பங்களை ஆற்றமாட்டாளாய் ஆவிதுறக்கும்நிலையிலிருந்த சீதை அனுமானால் இராமன்மோதிரத்தைப் பெற்று இராமனையே எய்தியதாக எண்ணி மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியை வியப்பும் நயப்பும் மிகுந்து விளைய விவரித்து வருணிக்கும் இக் கவிகள்போல உவ கைமிகுதியை நயம்படத் தொடர்ந்துகூறும் வேறுகவிகள் தமிழ் நூல்களில் எங்குமில்லை யென்னும்படியும் பிறமொழிநூல்களுள் ளும் இருக்குமோவென்பது ஐயப்பாடா மென்னும்படியும் முத லாறுகவிகள் இனிதமைந்திருப்பதும்,—'இத்தகையள்' என்ற ஏழாங் கவியில், உரைக்க உன்னியதை உவகைமேலீட்டால் உரைக்க மாட்டாதிருந்த சீதை ஒருசிறிது உரைக்குந்திறம் உற்ற உடனே உவகைக்கண்ணீர்த்துளிகள் ஒளிமிக்க முத்துக்கள்போல உதிரா நிற்கவும் இனியமொழிகள் இளங்குழந்தைகளின் குதலைச் சொற்கள்போலக் குழறாநிற்கவும் 'உயிர்தந்தாய்! உத்தம!' என அனுமானை அருமையாக அழைத்திருப்பதும்,—'மும்மையாம்' என்ற எட்டாங்கவியில், உள்ளன்பு சொல்லுருக்கொண்டு வெளிப் பட்டுவிளங்கினாற்போன்ற நன்றியறிவுரையும் புகழ்மொழியும் நனி இனியனவாக நன்கு மொழியப்பட்டிருப்பதும், - 'பாழிய' என்ற ஒன்பதாங்கவியில், இந்த வாழ்த்துப்போல எந்த வாழ்த்தும் இல்லை யென வாழ்த்துக்க ளெல்லாவற்றுக்கும் மகுடமான வாழ்த்து வாய்ந்திருப்பதும் பலமுறை படித்துப்பார்த்துப் பாராட்டற்பாலன வாயிருக்கின்றன. [தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

பாண்டியர் வரலாறு.

[௨௫௨-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்:—இவ்வேந்தர்பெருமான் மதுரைமாநகரில் கடைச்சங்கநாளில் வீற்றிருந்து ஆட்சிபுரிந்த பாண்டியர்களுள் ஒருவனாவன். இவன் ஆட்சிக்காலத்திலேதான் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து வணிகர்களுள் ஒருவனாகிய கோவலன் தன் மனைவியாகிய கண்ணகியுடன் வாணிகஞ்செய்யக்கருதி மதுரைக்குச்சென்றனன். அவன் அங்கு ஆயர்பாடியிலுள்ள இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியின் இல்லத்தில் தன்மனைவியை இருத்தி, அவளது சிலம்பொன்றை வாங்கிக்கொண்டு, அதனை விற்பதற்கு அகநகர்க்குட் சென்றபோது எதிரில்வந்த அரசாங்கப் பொற்கொல்லனது சூழ்ச்சியினாற் கோப்பெருந்தேவியின் சிலம்பு கவர்ந்த கள்வனென்று இப்பாண்டியனால் கருதப்பட்டுக் காவலாளனால் வெட்டிவீழ்த்தப்பட்டான். இத் துன்பச் செய்தியையுணர்ந்த கண்ணகி, தன் நாயகனை ஆராயாமல் அநீதியாகக் கொல்வித்த இவ்வரசன்பாற் சென்று தன் வழக்கை எடுத்துரைத்துத் தன் நாயகனாகிய கோவலன், கோப்பெருந்தேவியின் சிலம்புகவர்ந்தகள்வனல்லன் என்று மெய்ப்பித்தாள். உண்மையையுணர்ந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், தான் ஒரு கற்புடைமகளின் கணவனை ஆராயாது கொல்வித்தமைக்குப் பெரிதும் கவன்று, அத் தீச்செயலை உன்னியுன்னி நெஞ்சம் நடுக்குற்றுத் தாழ்ந்த குடையனாய்த் தளர்ந்த செங்கோலனாய்,

'பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன்? யானே கள்வன்!
மன்பதை காக்கும் தென்புலங் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது;என் ஆயுள் கெடுக'

என்றுரைத்து அரசுகட்டிலில் மயங்கிவீழ்ந்து உயிர்துறந்தனன். தன்கணவன் இறந்தசெய்தியையறிந்த கோப்பெருந்தேவியும் அத்துன்பத்தை ஆற்றாது சிறிதுநேரத்திற்குள் உயிர்நீத்தனள். தான் அறியாதுபுரிந்த ஒரு பிழைக்காகத் தன் ஆருயிரையே இவ்வரசன்

போக்கிக்கொண்டனனெனின், இவனது ஆட்சிக்காலத்திற் குடிமக்கள் எல்லோரும் எத்தகைய இன்னல்களும் எய்தாது இன்புற்றுவாழ்ந் திருத்தல்வேண்டுமென்றுகூறுவது சிறிதும் புனைந்துரையாகாது.

இப்பாண்டியனுக்குநேர்ந்த தீவினைத்திறங்களைக் கேட்ட சேரமன்ன னாகிய செங்குட்டுவன் பெரிதும் வருந்தித் தன்பால் வந்திருந்த சங் கப்புலவராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன்சாத்தனாரை நோக்கிப் 'புலவீர்! அவன் செங்கோலினின்று தவறியசெய்தி என்னையொத்த அரசர்க்கு எட்டுமுன்னர் உயிர்துறந்தது, தீவினையால் வளைக்கப்பட்ட கோலை உடனே செங்கோலாக்கியது; அரசராயுள்ளார்க்குத் தம் நாட்டிற் காலத்தில் மழைபெய்யாதாயின் அச்சம்; உயிர்கள் தவறிழைக்குமாயின் அச்சம்; கொடுங்கோற்கஞ்சிக் குடிகளைப் பாதுகாத்தற்குரிய அரசர் குலத்திற்பிறத்தல் துன்பமல்லது தொழுதகவில்லை' என்று மிகவும் இரங்கிக்கூறிய அரியமொழிகள் ஈண்டு அறிந்துகோடற்கு உரியன வாகும்.

அன்றியும், மதுரைமாநகரம் தீப்பற்றியெரிந்தஞான்று, கண்ணகி முன்னர்த்தோன்றிய மதுரைமாதெய்வம் நெடுஞ்செழியனது செங் கோற்சிறப்பையும் கோவலனது ஊழ்வினை உருத்துவந்து தன்பயனை நுகர்வித்ததென்னும் உண்மையினையும் விளக்கிக்கூறியவாலாற்றைச் சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள கட்டுரைகாதையிற் பாக்கக் காணலாம். இதனா லும் இவனது செங்கோலினதுமாண்பு ஒருவாறு இனிது புலனாகும்.

இனி, இவனது செங்கோற்பெருமையோடு ஒருங்குவைத்துப் புகழ்தற்குரியனவாய் அடுத்துநிற்பன இவனது வீரமும் செந்தமிழ்ப் புலமையுமாகும். இவன் வடநாட்டிலிருந்த ஆரியமன்னர்களைப்போரிற் புறங்கண்டு புகழெய்தியவன் என்பது,

'வடவாரியர் படைகடந்து
தென்றமிழ்நா டொருங்கு காணப்
புரைதீர்கற்பிற் றேவிதன்னுடன்
அரசுகட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன்
நெடுஞ்செழியன்'—

என்னும் இளங்கோவடிகளது அருமைத்திருவாக்கினாலும், இவனது இயற்பெயருக்குமுன்னர் அமைந்துள்ள 'ஆரியப்படைகடந்த' என் னும் அடைமொழியாலும் நன்கு வெளியாகின்றது.

இவன் கற்றோர்பால் மிக்க மதிப்புடையவன் என்பதும், கல்வி கற்றலையே பெரும்பயனாகக் கருதியவன் என்பதும் இவன் பாடியுள்ள 183-ஆம் புறப்பாட்டினால் அறியப்படுகின்றன. அப்பாடல் அடியில் வருமாறு:—

'உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியும்
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள்
அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.'*

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்:—ஆரியப் படைகடந்த நெடுஞ்செழியன் உயிர் துறந்தபின்னர், கொற்கைநகரத்தில் இளவரசாயிருந்து ஆட்சிபுரிந்துவந்த வெற்றிவேற்செழியன் என்பான் பாண்டிநாட்டை அரசாளும் உரிமையை எய்தினான். சேரன்செங்குட்டுவன் கண்ணகியின்படிமம் அமைத்தற்கு இமயத்தினின்றும் கல்கொணர வடநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது இவ்வரசிளங்குமரனுக்கு மதுரைமாநகரில் முடிசூட்டுவிழா நடைபெற்றது.† இவன் முடிசூடிக் கொண்டபின்னர் நன்மாறன் என்ற வேறுபெயருடையவனாய்த் திகழ்ந்தனன் என்று தெரிகின்றது. இவனது ஆட்சிக்காலத்திற் பாண்டிநாடு மழைவளமிழந்து வறுமையுற்றிருந்தது. அவ் வறுமை நீங்கிக் குடிகள்

---

* இதன்பொருள்:—தம் ஆசிரியர்க்கு ஓர் ஊறுபாடுற்றவிடத்து அது தீர்த்தற்கு வந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையை வெறாது கற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோ காரணமெனின், பிறப்பு ஒரு தன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப் பிறந்தோருள்ளும் கல்வி விசேடத்தால் தாயும் மனம் வேறுபடும்; ஒரு குடியின்கட் பிறந்த பலருள்ளும் மூத்தோன் வருக வென்னாது அவருள் அறிவுடையோன் சென்றநெறியே அரசனும் செல்லும்; வேறுபாடு தெரியப்பட்ட நாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்தில் ஒருவன் கற்பின் மேற்குலத்துளொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப் பொருட்டு அவனிடத்தேசென்று வழிபடுவானாதலால்: என்பது.

† சிலப்பதிகாரம்—நீர்ப்படைக்காதை. 127-138

இன்புற்றுவாழுமாறு இவ்வேந்தன் கண்ணகியின்பொருட்டுப் பெருவிழா ஒன்று நடத்தினன். இதனாற் கண்ணகியின்சினம் தணியவே, நாடு நன்னிலையை எய்திற்று; குடிகளும் இனிதுவாழ்ந்தனர். புறநானூற்றில் இவனைப் பாடியுள்ள புலவர் மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் என்பவரேயாவர். அப்பாடலால் (59) இவனது அருங்குணங்கள் பலவும் வெளியாகின்றன. இவன் சித்திரமாடத்து இறந்தான்போலும்.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்:- இவன் கடைச்சங்கநாளில் விளங்கிய பாண்டியர்களுள் ஒருவன். இவனைச் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனது புதல்வனென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இவனது தந்தை சின்னாட்களே அரசுசெலுத்தியமையின் இவன் இளமையிலேயே அரசுகட்டிலேறல் இன்றியமையாததாயிற்று. இவன் ஆட்சிபுரிந்துவரும் நாட்களில், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநன் என்னும் வேளிர் ஐவரும் இந்நெடுஞ்செழியனை இளைஞன் என்று இகழ்ந்து கூறிப் பாண்டிநாட்டைக் கைப்பற்றக்கருதி மதுரைமாநகரை முற்றுகையிட்டார்கள். இதனையுணர்ந்த நெடுஞ்செழியன், பெருஞ்சினங்கொண்டு, 'புல்லிய வார்த்தைகளைக் கூறிய சினம்பொருந்திய அரசரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது, முரசத்தோடுகூட அவரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண் வாழ்வோராகிய குடிமக்கள், தாங்கள் சென்றடையும் நிழற் காணாதே கொடியன் எம்முடைய வேந்தன் என்று கருதிக் கண்ணீரைப் பரப்பிப் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்ட கேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன் முதல்வனாக உலகத்தோடு நிலைபெற்ற பலரும் புகழுந் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக எனது நிலவெல்லையை; என்னாற் புரக்கப்படுங்கேளிர் துயரம்மிக இரக்குமவர்கட்குக் கொடாத வறுமையை யானுற' என்று வஞ்சினங்கூறிப் போருக்கெழுந்து உழிஞைசூடிப் போர்புரியத்தொடங்கினன். இவன் மிக்க இளைஞனாயினும் சிறிதும் அஞ்சாமற் கடும்போர் புரிந்து அன்னவர் எழுவரும் புறங்காட்டியோடச்செய்தனன். தோல்வியுற்ற எழுவரும் ஓடிச்சென்று சோழநாட்டிற் புகும்போது நெடுஞ்செழி

யன் அவர்களை விடாது பின்தொடர்ந்துசென்று தலையாலங்கானத்து மறித்துப் பெரும்போர்நடத்தி வாகைமிலேந்தனன் (புறம் - 19, 23). இவன், இதனோடு நில்லாமற் பகைஞர்களை அவர்களது உறையூர், வஞ்சி முதலான நகரங்கள்வரையிற் போர்ப்பறையொலிப்பத் துரத்திச்சென்று அன்னோரது உரிமைமகளிர் நாணமுற்று உயிர்துறக்குமாறு அவர்களைக் கொன்றனன் (புறம் - 78). வேள் - எவ்வி முன்னர் ஆட்சிபுரிந்ததும் இருங்கோவேண்மானுக்குரியதுமாகிய மிழலைக்கூற்றத்தையும்* அதற்கடுத்துள்ளதும் வேளிர்களுக்குரியதுமாகிய முத்தூர்க்கூற்றத்தையும்† இப்போரின் இறுதியிற் கைப்பற்றிப் பாண்டிநாட்டோடு சேர்த்துக்கொண்டான் (புறம் - 24). இப்போர்நிகழுங்கால், இவன் மிகவும் இளைஞனாயிருந்தனன் என்பது, 'சதங்கை வாங்கப்பட்ட காலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரை நெடிய கொடியாகிய உழிஞைக் கொடியோடு சூடிக் குறிய வளைகளையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினதுமொட்டுப் பொலிவுபெறநின்றவன் யாரோதான்? யாரேயாயினும் அவன்கண்ணி வாழ்வதாக; தாரையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமிலன்; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான்; முறைமுறையாக வெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்ததும் இலன்; அவரை யிறுகப்பிடித்துப் பரந்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணே பொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும், இவ்வாறு செய்தேமென்று தன்னை மிகுத்ததுவும் அதனினும் இலன்;' என்னும் பொருள்கொண்ட 'கிண்கிணிகளைந்தகால்' என்று தொடங்கும் இடைக்குன்றூர்கிழாரது பாடலால் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது (புறம் - 77).

இவ்வேந்தன், இரவிற் பாசறையின்கண் போரிற் புண்பட்ட வீரர்களைப் படைத்தலைவன் முன்னே காட்டிச்செல்லத் துயில் சிறிதுமின்றித் தானே அவர்களை நேரிற்கண்டு அன்புடன் இன்சொற்கூறிப் பாராட்டுவது வழக்கம் என்பது 'வேப்பந்தாரைத் தலையிலேகட்டின வலிய காம்பினையுடை வேலோடே முன்செல்கின்ற சேனாபதி புண்பட்ட

---

* இது புதுக்கோட்டை ராச்சியத்திலும் தஞ்சாவூர்ஜில்லா அறந்தாங்கித் தாலுகாவிலும் உள்ள ஒரு பிரதேசமாகும்.

† இது சேரநாட்டிலுள்ளது என்று ஒரு கல்வெட்டினாற் புலப்படுகின்றது.

வீரரை அடைவே அடைவே காட்ட.........செருக்கின குதிரைகள் கரிய சேற்றையுடைய தெருவிலே தம்மேலே வீசுந் துளிகளையுதற, இடத்தோளினின்றும் நழுவிவீழ்ந்த அழகினையுடைய ஒலியலை இடப் பக்கத்தே யணைத்துக்கொண்டு, வாளைத் தோளிலே கோத்த தறுகண்மை யுடைய வாளெடுப்பான் தோளிலேவைத்த வலக்கையையுடையவ னுய்ப் புண்பட்டவீரர்க்கு அகமலர்ச்சி தோன்ற முகம்பொருந்தி, நூலாலே சட்டத்தைக் கட்டின முத்தமாலையையுடைய கொற்றக் குடை தவ்வென்னும் ஓசைப்பட்டு அசைந்து பாக்கின்ற துளியைக் காக்க நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய நடுயாமத்துப் பள்ளிகொள்ளா னுய்ச் சிலவீரரோடு புண்பட்டோரைப் பரிகரித்துத் திரிதலைச்செய்யும் அரசன்' என்று பொருள்படும் 'வேம்புதலையாத்த நோன்காழெஃகமொடு' என்னும் நெடுநல்வாடைப் பாடற்பகுதியால் நன்கறியக்கிடக்கின்றது.

இங்ஙனம் பெருவீரனுகிய இந்நெடுஞ்செழியன், தான் ஒருவனுக நின்று பேரரசர் இருவரையும் சிற்றரசர் ஐவரையும் தலையாலங்கானத்து வென்றசெய்தி மூன்றும் இராசசிங்கபாண்டியனது சின்னமனூர்ச் செப்பேட்டிலும் குறிக்கப்பெற்றுளது (Madras G. O. No 503 Public Dated 27-6-07.).

இனி, 'நகுதக்கனரே நாடுமீக்கூறுநர்' என்ற 72-ஆம் புறப்பாட்டி ஞல், இம்மன்னன் கற்றுத்துறைபோய காவலன் என்பதும், கற்ருேர் பாற் பேரன்பும் பெருமதிப்பும் உடையவன் என்பதும் நன்குவிளங்கு கின்றன. இவன் புலவர்பெருமக்களிடத்து எத்தகைய மதிப்பு வைத்திருந்தனன் என்பது,

'ஓங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவனுக
உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகவென் னிலவரை'

என்னும் புறப்பாட்டடிகளில் இவன் கூறியுள்ள உயர்மொழிகளால் ஒரு வாறு புலப்படும்.

பத்துப்பாட்டிலுள்ள மதுரைக்காஞ்சியும் நெடுநல்வாடையும் இவ் வேந்தன்மீது பாடப்பட்ட நூல்களேயாகும். இவ் வரியநூல்களைப் பாடிய புலவர்பெருமக்கள் முறையே மாங்குடிமருதனுரும் மதுரைக் கணக்காயனுர்மகனுர் நக்கீரனுருமேயாவர்.

நெடுஞ்செழியன் போர்விருப்பு மிக்குடையவனாய்,

'ஒளிறிலைய வெஃகேந்தி
அரசுபட வமருழக்கி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்
தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சியின்
அடுகளம் வேட்டு'

வாணாட்களைக் கழித்துவந்தமையின், இவனது அவைக்களப்புலவர் தலைவராகிய மாங்குடிமருதனாரென்பார் வீடடைதற்கேதுவான அறநெறியைக் கைப்பிடித்தொழுகுமாறு இவனுக்கு நிலையாமையை அறிவுறுத்தக்கருதியே 'மதுரைக்காஞ்சி' என்றதோர் அரியநூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூலால் இவனது முன்னோரது பெருமையும் இவனது செங்கோற்சிறப்பும் வீரமும் பாண்டிநாட்டின் வளமும், மதுரைமாநகரின் வனப்பும் பிறவும் இனிதுணரப்படும். இஃது எழுநூற்றெண்பத்திரண்டு அடிகளையுடையது.

'தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற்
றொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய
வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந'

என்னும் மதுரைக்காஞ்சியடிகளிற் பாண்டியராக மதுரையில் வீற்றிருந்து அரசாண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளின்வழியில் தோன்றியவன் இந்நெடுஞ்செழியன் என்று மாங்குடிமருதனார் குறித்திருப்பது ஈண்டு அறியத்தக்கது.

பாண்டியன் கானப்பேர் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி:—கடைச்சங்கத்தைப் புரந்துவந்த பாண்டியமன்னர்களுள் இவனே இறுதியில் இருந்தவன். இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனது புதல்வன் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். இவன் தன் பகைஞனாகிய வேங்கைமார்பனைப் போரில்வென்று அவனுக்குரிய கானப்பேரெயில் (காளையார்கோயில்) என்னும் ஊரைக் கைப்பற்றியவனாதலின் கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி என்று வழங்கப்பட்டனன் (புறம்—21). மாரிவெண்கோ என்னும் சேரமன்னனும் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி என்ற சோழமன்னனும் இவனுக்குச்

சிறந்த நண்பர்களாக இருந்தனர் (புறம்-367). இவன் சங்கப்புலவர்களோடு ஒப்பப்பாடும் ஆற்றலுடைய பெரும்புலவனுக விளங்கியமை ஈண்டு உணரத்தக்கது. மதுரை உப்பூரிகுடிகிழார்மகனுவார் உருத்திரசன்மரைக்கொண்டு அகநானூறு தொகுப்பித்தோன் இவ்வேந்தனேயாவன். இவன் தலைமையிலேதான் கடைச்சங்கத்தில் திருக்குறள் அரங்கேற்றப் பெற்றது என்று ஒருகதை வழங்குகிறது; இஃது உண்மையன்று என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. இவன் குறிஞ்சியையும் மருதத்தையும் புனைந்துபாடுவதில் வன்மையுடையவன். இவன் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஒருபாடலும் அகநானூற்றில் ஒருபாடலும் உள்ளன (நற்றிணை 98; அகநானூறு 26). இவன்காலத்திற்குப்பின்னர்க் கடைச்சங்கம் நடைபெறுமல் அழிவுற்றது என்பது களவியலுரையால் உணரப் படுகின்றது. ஆனால் அச்சங்கம் அழிந்தமைக்குத் தற்காலம் சொல்லப் படுங் காரணங்கள் உண்மையென்று தோன்றவில்லை. இவனுக்குப்பிறகு பாண்டிநாட்டில் அக்காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர் யாவரென்பது இதுபோது புலப்படவில்லை.

இனி, இவ்வேந்தர்களேயன்றிக் கடைச்சங்ககாலில் வேறுசில பாண்டியமன்னர்களும் இருந்தனர் என்பது சங்கத்துச்சான்றோர்கள் அருளிய எட்டுத்தொகைநூல்களால் அறியப்படுகின்றது. அன்னோர், கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழுதி, பன்னடுதந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி, நல்வழுதி, கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி, இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன், வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி, நம்பி நெடுஞ்செழியன், குறுவழுதி என்போர். அவர்களைப்பற்றிய வரலாறுகள் நன்கு புலப்படாமையின், சிற்சில குறிப்புக்களே ஈண்டு எழுதப்படுகின்றன.

கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழுதி:—சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான்காலத்தில் இருந்தவன். அவ்வளவனது மாமனுகிய இரும்பிடர்த்தலையார் என்ற புலவரால் பாடப்பெற்றவன்; மிக்க வீரமும் கொடையும் உடையவன் (புறம்—3).

பன்னடுதந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி:—சிறந்த செந்தமிழ்ப் புலவன்; (குறுந்தொகை 270). எட்டுத்தொகையுள் ஒன்ருகிய நற்றிணை

யைத் தொகுப்பித்தோன் இம்மன்னனே யாவன் (நற்றிணை இறுதிக் கட்டுரை).

நல்வழுதி:—வையையாற்றைச் சிறப்பிக்கும் பன்னிரண்டாம் பரி பாடலை இயற்றியவன். இப்பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ள புதுநீர்விழாவும் வையையின் சிறப்பும் படித்தின்புறத்தக்கன.

கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி:—வடபுலமன்னர்களைப் போரிற் புறங்கண்டு வெற்றிப்புகழை எங்கும் பரப்பிய பெருவீரன் (புறம் 51, 52).

இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன்:—வண்மையும் வீரமும் உடையவன் என்பது புலவர் தலைவராகிய நக்கீரனார் பாடிய 56—ஆம் புறப்பாட்டினால் நன்குவிளங்குகின்றது. இப்பாட்டினாற் கடைச் சங்ககாலத்தில் மேனாட்டு யவனர்கள் நம் தமிழகத்தில் மதுவகைகளைக் கொணர்ந்து விற்றுவந்தனர் என்பது இனிதுணரப்படுகின்றது.

குறுவழுதி:-அகநானூற்றிலுள்ள 150-ஆம் பாடலை இயற்றிய வேந்தனாவன்.

வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி:-காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் என்னும் புலவராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன் (புறம் 58); சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனுக்குச் சிறந்த நட்பினன்.

நம்பி நெடுஞ்செழியன்:- அரசர்கட்குரிய எல்லா இன்பங்களையும் துய்த்து, வண்மை வீரம் நடுநிலைமை முதலான அருங்குணங்களெல்லாம் ஒருங்கே யமையப்பெற்றுப் பெருமையோடும் புகழோடும் வாழ்ந்தவன். இவன் இறந்தஞான்று பேரெயின்முறுவலார் என்னும் புலவர் பாடியுள்ள கையறுநிலை எத்தகையோருடைய மனத்தையும் உருகச்செய்யும் இயல்புவாய்ந்ததாகும் (புறம்—239).

இனி, கடைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டிமன்னர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் கவியரங்கேறினோர் மூவர் என்று இறையனாரகப்பொருளுரை உணர்த்துகின்றது (பக்கம்—6). சங்கநூல்களை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், தண்டமிழ்ப்புலமைசான்ற ஒண்டிறற் பாண்டியமன்னர்கள் பன்னிருவர், கடைச்சங்கநாளில் இருந்துள்ளார் என்பது நன்கு

புலப்படுகின்றது. இப்பன்னிருவரும் இயற்றியுள்ள சிறந்த செந்தமிழ்ப் பாக்கள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, பரிபாடல், அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய ஐந்து தொகைநூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. எனவே சங்கப்புலவர்களோடு ஒப்பப்பாடும் புலமையும் பெருமையும் வாய்ந்துள்ள இப் பன்னிரு பாண்டிமன்னர்களும் கவியாங்கேறியவர்களாதல் வேண்டுமன்றோ? அங்ஙனமாயின், கடைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டியர்களுள் கவியாங்கேறினோர் மூவரென்று இறையனாரகப் பொருளுரை உரைப்பது சிறிதும் பொருந்தவில்லை. ஆகவே, இதனை அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து உண்மையை உணர்த்துவார்களாக.

இனி, இம்மன்னர்களது ஆட்சிக்காலங்களின் வரையறையையும் எவனுக்குப்பின் எவன் பட்டத்திற்குவந்தனன் என்பதையும் ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் என்ன முறையினன் என்பதையும் சங்கநூல்களைக்கொண்டு ஆராய்ந்து கூறுவதும் இயலாதவையாயுள்ளன. நுணுகியறிந்தவற்றை ஆங்காங்குக் குறித்துள்ளோம். கடைச்சங்ககாலத்தின் பிற்பகுதியில் ஆட்சிபுரிந்த பாண்டிய அரசர்களைச் சில ஆராய்ச்சியாளர் அடியில் வருமாறு முறைப்படுத்தி எழுதியுள்ளனர்.

1. ஆரியப்படைகடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்.
2. வெற்றிவேற்செழியன் என்ற சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன்.
3. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்.
4. கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

நான்காம் அதிகாரம்.

பாண்டிநாட்டிற் களப்பிரர் ஆட்சி.

பாண்டியருள் வலியிழந்த ஓரரசன் ஆட்சிபுரியும்போது களப்பிரர்வகுப்பைச்சேர்ந்த ஒருமன்னன் பாண்டிநாட்டின்மீது படையெடுத்துச்சென்று அதனைக் கவர்ந்துகொண்டு அரசாளத்தொடங்கினன். சங்கநூல்களிற் 'களப்பிரர்' என்ற மொழியே காணப்படவில்லை. கி. பி.

500—ல் வாழ்ந்தவராகிய வராகமிகிரரும் தென்னாட்டவரின் வரிசையிற் களப்பிரரைக் குறிக்கவில்லை. ஆனால், கி. பி. 7, 8—ஆம் நூற்றாண்டு களிலிருந்த பல்லவவேந்தர்களாகிய சிம்மவிஷ்ணுவும் முதல் நரசிம்ம வர்மனும்[1] மேலைச்சளுக்கிய வேந்தர்களாகிய முதல் விக்கிரமாதித்தனும் விசயாதித்தனும் இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தனும்[2] களப்பிரரை வென்றதாகக் கூறிக்கொள்ளுகின்றனர். ஆகவே, இவர்கள் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேதான் பாண்டிநாட்டைக் கவர்ந்திருத்தல் வேண்டும். ஆயினும் இவர்கள் அந்நாட்டை நீண்டகாலம் ஆட்சிபுரிய வில்லை. இவர்களது ஆட்சி சிறிதுகாலமே நடைபெற்றதென்பது, பாண்டியன் கடுங்கோன் என்பான், பாண்டிநாட்டைக் கவர்ந்து கொண்ட அக் களப்பிரவேந்தனையே போரிற் புறங்கண்டு தன்னாட்டைக் கைப்பற்றி மீண்டும் அரசாளத்தொடங்கினன் என்று கூறும் வேள்விக் குடிச்செப்பேடுகளால் அறியப்படுகின்றது.[3] இது நிகழ்ந்தது சற்றேறக்குறையக் கி. பி. 560 ஆம் ஆண்டில் என்பர்.

இனி, பெரியபுராணத்து மூர்த்திநாயனார்புராணமும்[4] நம்பிதிருவிளையாடற்புராணமும்[5] கருநாடவேந்தனொருவன் பாண்டிமண்டலத்தைக்

---

[1] South Indian Inscriptions Vol. II page 356 Vol. I page 152.

[2] Indian Antiquary Vol IX, page 129, Vol. VII page 303. Epigraphia Indica Vol, V, page 204.

[3] வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகளில் 4-ஆம் ஏடு பக்கம் - 1

[4] கானக்கடி சூழ்வடு கக்கரு நாடக்காவன்
மானப்படை மன்னன் வலிந்து நிலங்கொள்வானாய்
யானைக்குதி ரைக்கரு விப்படை வீரர்திண்டேர்
சேனைக்கட லுங்கொடு தென்றிசை நோக்கிவந்தான்.

வந்துற்றபெ ரும்படை மண்புதை யப்பரப்பிச்
சந்தப்பொதி யிற்றமிழ் நாடுடை மன்னன்வீரம்
சிந்தச்செரு வென்றுதன் ஞணை செலுத்துமாற்றாற்
கந்தப்பொழில் சூழ்மது ராபுரி காவல்கொண்டான்.

(பெரியபுராணம் மூர்த்திநாயனர் புராணம்)

[5] துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட
மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டென்னனை யோட்டி
கன்னி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
முன்ன நீடிய வைதிக முறைமையு மொழித்தான்.

கவர்ந்தாண்டனனென்றும், அவன்காலத்தே வைதிகநெறியும் சைவநெறியும் ஒருங்கே அழியச் சமணசமயம் மிகச்செழித்ததென்றும், பின்னர் ஓரிரவில் அவன் கொல்லப்பட்டானென்றும் கூறுகின்றன. இவ்விருநூல்களும் கூறும் கருநாடவேந்தன் களப்பிரனாகத்தானிருத்தல்வேண்டுமென்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். அரசாங்கக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளரும் இங்ஙனமே எண்ணுகின்றனர்.

ஐந்தாம் அதிகாரம்

கி. பி. 575 முதல் கி. பி. 900 வரை ஆட்சிபுரிந்த பாண்டியர்கள்.

பாண்டியன் கடுங்கோன்:— இம்மன்னன் கி. பி. 575 முதல் கி. பி. 600 வரையில் ஆட்சிபுரிந்தனன் என்று தெரிகிறது. பாண்டிநாட்டிற் சில பகுதிகளைக் களப்பிரரிடத்தினின்று முதலிற் கைப்பற்றி மீண்டும் பாண்டியரது ஆட்சியை மதுரையில் நிலைபெறுமாறு செய்தவன் இவ்வேந்தனேயாவன். இவன் களப்பிரரைப் போரிற் புறங்கண்டு அன்னோரது ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த தன் நாட்டைக் கைப்பற்றி அரசுசெலுத்திய வரலாற்றை வேள்விக்குடிச்செப்பேடுகள் நன்கு விளக்குகின்றன. அப்பகுதி:—

"களப்ரனென்னுங் கலியரசன் கைக்கொண்டதனை யிறக்கியபின்
படுகடன் முளைத்த பருதிபோற் பாண்டியாதிராசன் வெளிப்பட்டு
விடுகதிரவிரொளி விலக வீற்றிருந்து
வேலைசூழ்ந்த வியலிடத்துக்
கோவுங் குறும்பும் பாவுடன் முருக்கிச்
செங்கோ லோச்சி வெண்குடை நீழற்
றங்கொளி நிறைந்த தரணி மங்கையைப்
பிறர்பா லுரிமை திறவிதி னீக்கித்

தன்பா லுரிமை நன்கன மமைத்த
மானம் போர்த்த தானை வேந்தன்
ஒடுங்கா மன்னர் ஒளிநக ரழித்த
கடுங்கோ னென்னுங் கதிர்வேற் றென்னன்"

என்பது. இதனால் இவனது வீரமும் புகழும் இனிது புலப்படுதல் காண்க.

இனி, தென்மதுரையின்கண் விளங்கியதாகச் சொல்லப்படும் முதற்சங்கத்தைப் புரந்த பாண்டியருள் இறுதியிலிருந்தவன் கடுங்கோன் என்று இறையனாரகப்பொருளுரை உணர்த்துகின்றது. இவன் மிகப்பழையகாலத்தில் நிலவிய முதற்சங்கத்தைப் புரந்தவன்; களப்பிரரை வென்ற கடுங்கோன் கடைச்சங்கத்திறுதிக்காலத்திற்குச் சுமார் நானூறு ஆண்டுகட்குப்பின்னர் இருந்தவன். எனவே, கடுங்கோன் என்னும் பெயர்கொண்ட இவ்விருவரும் வேறுவேறு காலத்தில் வாழ்ந்த வெவ்வேறு மன்னராவர். ஆகவே பெய ரொற்றுமையொன்றையே கொண்டு இவ்விருவரையும் ஒருவரென்று கூறுதல் உண்மையும் பொருத்தமும் உடையதன்று.

மாறவர்மன் அவனிசூளாமணி:—இவன் பாண்டியன் கடுங்கோனதுமகன் என்று வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. இவன் கி. பி. 600முதல்625 வரை ஆட்சி புரிந்த பாண்டியன் ஆவன். இவன் காலத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகளுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை. இவன் காலம்முதல் பாண்டியர்கள் 'மாறவர்மன்' 'சடையவர்மன்' என்ற பட்டங்களை ஒருவர்பின் ஒருவராக மாறிமாறிப் புனைந்துவருவாராயினர். மாறவர்மன் என்ற பட்டத்தை முதலிற் புனைந்து வாழ்ந்தவன் இவ்வேந்தனேயாவன்.

இவர்களைப்போற் சோழமன்னர்களும் 'இராசகேசரி' 'பாகேசரி' என்ற பட்டங்களை ஒருவர்பின் ஒருவராக மாறிமாறிப் புனைந்துவந்தமை ஈண்டு அறியத்தக்கதாகும்.

செழியன் சேந்தன்:— இவன், மாறவர்மன் அவனிசூளாமணியினது புதல்வன்; சடையவர்மன் என்ற பட்டம்புனைந்து கி. பி. 625 முதல் கி. பி. 640 வரையில் பாண்டிநாட்டில் அரசாண்டவன். இவனைச் 'சிலைத்தடக்கைக் கொலைக்களிற்றுச் செழியன்' எனவும், 'மண்

மகளை மறுக்கடிந்த வேந்தர் வேந்தன்' எனவும், 'செங்கோற் சேந்தன்' எனவும் வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் புகழ்கின்றன. இவனது ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தேதான் சீனதேயத்தினனாகிய 'யுவான்சுவாங்' என்பான் பல்லவர்களது தலைநகராகிய காஞ்சிக்கு வந்தனன். இவன் அந்நகரிலிருந்து பாண்டிநாட்டிற்குச்செல்லப் புறப்படுங்கால் பாண்டி மன்னன் அப்போதுதான் இறந்தனன் என்றும் அந்நாட்டிற் பஞ்சம் மிகுந்திருந்தது என்றும் தனக்குக் காஞ்சியிலுள்ளவர்கள் அறிவித்த செய்திகளைத் தன்வரலாற்றுக் குறிப்பில் வரைந்துள்ளான். எனவே, கி. பி. 640-ஆம் ஆண்டில் இறந்ததாக இவனாற் குறிக்கப்பெற்ற பாண்டியன், இச் செழியன்சேந்தனேயாவன். இவனைப்பற்றிய பிறசெய்திகளை யுணர்த்தும் கருவிகள் தற்காலத்துக் கிடைத்தில.

மாறவர்மன் அரிகேசரி:— செழியன்சேந்தன் இறந்தபின்னர் அவனது புதல்வனாகிய அரிகேசரி என்பான் கி. பி. 640-ம் ஆண்டிற் பட்டம் எய்தினன். இவன் மாறவர்மன் என்ற பட்டம் புனைந்தவன். இவனைச் சுந்தரபாண்டியன் எனவும் கூன்பாண்டியன் எனவும் திருவிளையாடற்புராணம் கூறுநிற்கும். இவன் முதலிற் சமணமதப்பற்றுடையவனாயிருந்து அம்மதத்தைப்பெரிதும் ஆதரித்துவந்தான்; பிறகு சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளாற் சைவனாக்கப்பட்டான். இவன்முன்னிலையிற்றான் திருஞானசம்பந்தருக்கும் சமணமுனிவர் எண்ணாயிரவர்க்கும் அனல்வாதமும் புனல்வாதமும் நிகழ்ந்தன. இவனது மனைவி மங்கையர்க்கரசி எனப்படுவர். இவ்வம்மையார் சோழமன்னனது புதல்வியார் என்று திருஞானசம்பந்தர் கூறியுள்ளார். இவர்கள் காலத்திற் பாண்டிநாட்டில் அமைச்சராயிருந்தவர் குலச்சிறையார் என்பவர். இவர்கள் மூவரும் சைவசமயத்திற் பெரிதும் ஈடுபாடுடையவர்களாக விளங்கியவர்கள். சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்பு பூண்டொழுகிய பாண்டியன் அரிகேசரி*, மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறையார் ஆகிய இம்மூவரும் சிவனடியார் அறுபத்துமூவருட் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளனர். இவர்களது வரலாற்றைப் பெரியபுராணத்திற் காணலாம்.

---

* இவனது சிவபத்தி இறையனாரகப்பொருளுரையிலும் புகழப்பட்டுளது. (மேற்கோட் பாடல்கள் 256, 297).

இவ்வேந்தனது ஆட்சிக்காலத்திற் பாண்டிநாடு உயர்நிலையையடைந்தது. இவன், சேரர்களையும் சில குறுநிலமன்னர்களையும் பாழி, நெல்வேலி, செந்நிலம் முதலான இடங்களில் வென்றனன் என்றும், ஒருபகலிற் சோழர்களுக்குரிய உறையூரைக் கைப்பற்றினனென்றும் வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் உணர்த்துகின்றன. இவன் புரிந்த இப்போர்களை இறையனாகப்பொருளுரையிலுள்ள மேற்கோட் பாடல்களும் எடுத்தியம்புகின்றன (பாடல்கள் 22, 106, 235, 309). சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்திகளும் 'நெல்வேலிவென்ற.........நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன்' என்ற திருத்தொண்டத்தொகைப் பாடற்பகுதியில் நெல்வேலிப்போரில் இவன் வெற்றியெய்திய செய்தியைக் குறித்துள்ளார். எனவே, சேரர்களும் பல குறுநிலமன்னர்களும் இவனுக்குத் திறை செலுத்த, இவன் வேந்தர்வேந்தனாய்ச் சிறப்புற்றுவாழ்ந்தவன் என்பது நன்கு புலப்படுகின்றது.

இவனது ஆளுகையின் தொடக்கத்தில்தான் சீனதேயத்தினனாகிய 'யுவான்சுவாங்' என்பான் பாண்டிநாட்டிற்குச் சென்றனன். அவன் தன் வரலாற்றுக் குறிப்பில் 'பாண்டிநாட்டில் முத்தும் உப்பும் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன; பக்கத்துத் தீவுகளிற் கிடைக்கும் முத்துக்களும் இங்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன; இந்நாட்டில் வேறு விளைபொருள்கள் மிகுதியாக இல்லை. இங்கு வெப்பம் மிகுந்துள்ளது; இந்நாட்டுமக்கள் எல்லோரும் கறுத்த மேனியுடையவர்களாயும் உறுதியும் போர்வலிமையும் மிக்கவர்களாயு மிருக்கின்றனர்; இந்நாடு வாணிகத்தால் வளம்பெற்றுச் செல்வத்தாற் சிறந்துள்ளது' என்று பாண்டிநாட்டைப்பற்றித் தான் நேரில் அறிந்தவற்றை எழுதியுள்ளான். இதனால் மாறவர்மன் அரிகேசரியின்காலமாகிய ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியிற் பாண்டிநாடு எத்தகைய நிலையிலிருந்தது என்பதை ஒருவாறு உணரலாம்.

இவ்வேந்தன் இரணியகர்ப்பதானமும் துலாபாரதானமும் பலப்பல செய்து பெருமையுற்றவன் என்று வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. துலாபாரதானஞ்செய்தல் கடைச்சங்ககாலத்திலும் வழக்கத்திலிருந்ததென்பது சிலப்பதிகாரத்தால் அறியப்படுகின்றது (சிலப். நீர் - 173 - 176). இவனைப்போலவே, கி. பி. பத்தாம்நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் நம் தமிழகத்திற் பேரரசனாகவாழ்ந்த முதலாம் இராசராசசோழனும் இரணிய

கர்ப்பதானமும் துலாபாரதானமும் செய்தனன் என்று திருவிசலூர்க் கல்வெட்டு ஒன்று தெரிவிக்கின்றது.

இனி, கடைச்சங்கநாளில் விளங்கிய தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனே இவனது தந்தையாகிய செழியன்சேந்தன் எனவும், அந்நாளில் நிலவிய இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனே இவ்வரிகேசரி எனவும் ஒரு வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் வரைந்துள்ளார் (Indian Antiquary Vol. XL.). இஃது ஒருசிறிதும் உண்மையன்று. கடைச்சங்ககாலத்துப் பாண்டியர்கள் எல்லோரும் தூய தமிழ்ப்பெயரையுடையவர்கள்; சங்ககாலத்திற்குப்பின்னர் அவர்களது பாண்டிநாடு களப்பிரராற் கைப்பற்றப்பட்டது. களப்பிரரது ஆட்சியொழிந்தபின்னர் அந்நாட்டின் அரசுரிமையை எய்தி ஆட்சிபுரிந்த இப்பாண்டியர் இருவரும் 'சேந்தன்' 'அரிகேசரி' என்ற வடமொழிப்பெயர்களையுடையவர்கள்; அன்றியும் வடநாட்டு ஆரியமன்னர்களைப்போல் 'வர்மன்' என்ற வடமொழிப்பட்டம் புனைந்துகொண்டவர்கள். சங்ககாலத்துப்பாண்டிமன்னர்கள் இப்பட்டம் புனைந்துகொண்டவர்களல்லர் என்பது பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, அகநானூறு முதலான நூல்களை ஓதியுணர்ந்தவர்கள் நன்கறிந்ததொன்றும். சங்ககாலத்துப் பாண்டியர்கள் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்குமுன்னரும் வாழ்ந்தவர்கள்; வடமொழிப்பெயர்களையும் பட்டங்களையும் உடையவர்களாகிய இப்பாண்டியர்கள் கி. பி. ஏழாம்நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்தவர்கள். எனவே, தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன் என்போரும் செழியன்சேந்தன், மாறவர்மன் - அரிகேசரி என்போரும் ஒன்றுக்கொன்று சேய்மையுற்ற வெவ்வேறு காலங்களில் விளங்கிய பாண்டிமன்னர்கள் என்பது நன்கு வெளியாதல் காண்க.

[தொடரும்.]

T. V. சதாசிவபண்டாரத்தார்.
தமிழ்ப்பண்டிதர், வாணாதுறைஹைஸ்கூல்,
கும்பகோணம்.

சிரீவீரபாண்டியதேவர் 896
சில்செவியன் பல்கேள்வியன் 994
சிலப்பதிகாரம் 1433, 1557
சிலம்பன் திருவேங்கடன் 1034
சிலம்பி பக். 334
சிலம்பிக்கூடு 355
சிலம்பிதன்கூடிழைத்தநாள் 569
சிலைப்பெருமாள் பக். 352
சிலை பூட்டிழிவித்தல் 890
சிலையெழுத்து 1291
சிவக்கியானி 362 [1798
சிவக்கொழுந்து 1754;— தேசிகர்
சிவகங்கை அரசர் 1758, 1796
சிவகங்கையார் 1794
சிவகதி 140, 159, 172, 299
சிவகிரித்தலைவர் 1365, 1792
சிவச்சுடர் தானேயாகியதன்மையா
சிவசமயபரிபாலன் 1894 [ளன் 1552
சிவஞானசித்தி 1901, 2052–66, 2055–8;—சுபக்கப்பிரிவு 2053; பரபக்கப்பிரிவு 2054
சிவஞானதேசிகன் (சிவஞானமுனிவர்)—1968, 1972
சிவஞானதேவன் 1971;—சிவப்பிரகாசர் ஞானசிரியர் 1924–5
சிவஞானபோதம் - அதிகரணத்தொகை 2048–9;—சூத்திரக்கருத்து 2050;—சூரணிவெண்பாக்களின் தொகை 2047
சிவஞானமாதவன் 1970, 1974
சிவஞானமாபாடியம் பக். 440
சிவஞானமுனிவர் 1968–9, 1970, 1972, 1974;-கலைசைச் செங்கழுநீர்விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ் பாடியகாலம் 1968;—சமத்திபாடிப் பொற்கிழி பெற்றது 1967;—சிவகதியடைந்தகாலம் 1971;—மாணுக்கர்பாடியதுதிகள் 1972–3 பக். 640
சிவஞானவனுபவி 1681
சிவஞானவேந்தல் 1924
சிவதலத்தார் 1565
சிவதலத்தொகை 86
சிவந்தகவிமேகம் 1630
சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவன் 1274—6;—உலா பக். 608
சிவப்பபூபன் 2090
சிவப்பன் 1317;—முருகக்கடவுள்
சிவப்பிரகாசக்கருத்து 2061 [1731
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மாணுக்கர்
சிவப்பிரகாசத்திருவன் 1366 [1946
சிவப்பிரகாசம் பக். 441, 1889, 1894
சிவப்பிரகாச முனிவர் - கருணைப் பிரகாசர் சிவபதமடைந்தபோதுபாடியது 1939;—சகோதரர் திருமணக்காலத்துப் பாடியது 1934—8;—சமத்தி பாடியது 1921;—தந்தைபாடல் 1945;–பாடிய பிரபந்தங்கள் 1944;–வேதாந்த சூடாமணி பாடியது 1942
சிவப்பிரகாசவிகாசம் 1944
சிவப்பிரகாசவுரை 1895
சிவப்பிரகாசன் (மதுரை) 1895
சிவப்பிரகாசையன் 1946
சிவபிரான் - அட்டவீரட்டத்தலங்கள் 88;—ஆண்பெண்ணுருவச்சிறப்பு 55;—ஈரணிபெறுதல் 54;–கடைதொறும் பலிக்குவருதல் 46;—கரிகால் ஏந்தி ஆடுதல் 64;—காதில் இரண்டு கந்திருவர் 1566;—காலக்கடவுளாதல் 54;–கூத்து 63, 64; கொன்றைச்சிறப்பு 60;–சங்கத்திருந்தது 1549;-சடை பக்: 16;—சிரந்தையிரட்டு விரலன் 54;—செங்கண்மாலைப் பாகத்துடைமை 39;—திருமேனி வருணனை 54-5;—துடிகொட்ட விநாயகர் ஆடுதல் 97;—துடைகளில் மணியணிதல் 54;—மிடற்றில் ஆலம் அமிர்தான காரணம் 40;—முடிப்பிறை 61;–முலைச்சுவடு பெற்றது 43;–மோட்டாமை பூண்டது 42; வன்னியிளம்பாசிலையணிதல் 58.
சிவபுரத்தான் 1047
சிவமறையோர் நால்வர் நாயன்மாரில்
சிவமறையோன் 1123 [1872

சிவரகசியம் 1951
சிவலோகநாதன் 1216
சிவாக்கிரதேசிகன் 2058
சிவாக்கிரயோகிகள் 1899, 1900, [2057
சிவாகமங்கள் 1892
சிவாச்சிரமத்தேற்றம் 2062
சிவார்ச்சனை 938
சிற்பநூல் பக். 520
சிற்றம்பலக்கோவை 2042
சிற்றம்பலம் 68
சிற்றம்பலவர் 1761
சிற்றம்பலவன் 1225, 1888
சிற்றரசர் 978
சிற்றரசூர் 1459
சிற்றுள் 1332
சிற்றிசை 1384
சிறக்கணித்தல் 543
சிறப்பு - விழா 498
சிறிய இரத்தினகவிராயர் 1694
சிறியவிலைப்புன்காலுன்னம் 726
சிறியாரியல்பு 256
சிறுக்கீரை 1420
சிறுகரும்பூர் 2089
சிறுகாக்கைபாடினியார் 1997
சிறுகுறள் களவழியிசைபாடல் 100
சிறுகுன்றநாடு 1218
சிறுதகையார் 255
சிறுதேருருட்டல் 1252
சிறுதேவபாணி பக். 14
சிறுபஞ்சமூலம் 1440
சிறுபாண்டரங்கன் 1384
சிறுபாணுறு 2090
சிறுமகன்வருணனை 1009
சிறுமேதாவியார் 1384
சிறுமைபெருமைக்கு இருவரம்பு [1536
சிறுவரை 239
சிறுவிலைக்காலம் 273
சிறைகெழுவாரணம் 718
சிறைபடுவ 561
சிறையிலாநகரம் 243
சிறையெனப்படுவது 819
சிறைவிடுதல் 510
சின்னணைஞ்சான் 1367
சின்னத்தம்பிப்புலவர் 1370
சின்னநல்லநயினுன் 1907
சின்னப்பிரதானி கிருஷ்ணையங்கார் [பக். 610
சின்னபின்னஞ்செய்தல் 786
சின்னம்படுதல் 1499
சின்னமனத்தார் 1770
சின்னமனூர்ச்சாஸனப்பகுதி 892
சின்னூல் 1719
சின்னையவாத்தி 1790
சினவரன் 142, 164
சினவேள் - அருகக்கடவுள் 151
சினனூர் அருமறைநூல் 152
சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர் 1763-6
சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகள் 1893
சீகாளத்தி பக். 634
சீகாளத்திப்புராணம் 1944
சீகைத்தானன் 1334
சீட்டுக்கவி 1247, 1679, பக். 637, [1789–97
சீத்தலைச்சாத்தர் 1384
சீதக்காதி 1305–16
சீதளசந்த்ரமுகம் 1706
சீதம் - (நாடு) 2107
சீதாபிராட்டியின் கைக்கிளை 346, [688
சீதைக்கிறைவன் 1710
சீநக்கரசர் 1645
சீநக்கன் 1452, 1458
சீநிவாசசீயர் 1871
சீநிவாதன் 1691
சீபராந்தகன் 1166
சீபாததூளி 1621
சீப்பில்குதல் 307
சீமான் 1313
சீயகங்கன் 1224, 2032
சீயஞ்சுமந்த மணியணை 136
சீர் - இசையோசை 1521
சீர்ச்செல்வி 782
சீர்நக்கர் 1053
சீரகத்தார் வணிகன் 1691
சீரங்கத்தார் 1597
சீரங்கம் 1598
சீராசராசன் 1047
சீராமன் (பெயர்) 1729

சீரைவெண்டலைச்சிறுபுன்கொண்மூ
சிலப்பயன் 227 [350
சீலவதம் 199
சீவகசரிதை 1665
சீவகசிந்தாமணி 2024–5
சீவகசிந்தாமணிச்சுருக்கம் பக். 636
சீவகசிந்தாமணியிலம்பகத்தொகை
சீவகன் - ஆசீவகன் 2054 [2025
சீவகன்பெற்ற பதினாறுபேறுகள் 764
சீவல்லபமாறன் பக். 634
சீவல்லபமதனராசன் 783
சீவலமாறன் 963, 964
சீவலவன்களவழிநாடு 967
சீவலவேள் முடிசூடியகாலம் 956
சீவன்முத்தி 1890
சீவிவிமாறன் 1622 பக். 634
சீனம் 907, 2108
சீனர் 819, 906
சீனுபுரம் பக். 628
சுக்கிரீவன் 936
சுகதி 1047
சுகந்தாதிபுனைதல் 956
சுகரக்கொடி 786
சுகிருதவிரதம் 403
சுசீந்திரவாதி 1986
சுட்டல் 1429
சுட்டி யீந்தவன் 1129
சுடுகாட்டிலுள்ளபொருள்கள் 281
சுடுகாடு உலகினுருவமுடையது 713
சுண்ணம் 2039
சுணங்கன் 259
சுத்தப்பசும்பொன் 1455
சுத்தப் பாழ்வீடு 1640
சுந்தரகண்டிகை 786
சுந்தரச்சோழர் 188
சுந்தரசோழன் 784
சுந்தரத்தோள் மாவலிவாணன் பக்.
சுந்தரத்தோள் மீனவன் 904 [1007
சுந்தரபாண்டியம் 1265; பக். 290-1, 638, 1705
சுந்தரபாண்டியன் 783, 897–905, 1705;—கோபுரம் 908;—போர்கள் 900.
சுந்தரபாண்டியன் தொகுதி 2065
சுந்தரமாவலி 1198
சுந்தரமூர்த்திகள் 1877–8, 1802,
சுந்தரவிலாசம் 1789 [1876
சுந்தரலிங்கமுனிவர் 1958
சுந்தரன் - இராமன் 1602, 1873
சுந்தரி - துர்க்கை 51
சுந்தோபசுந்தர் 761
சுப்பிரதீபக்கவிராயர் 1361, 1740
சுப்பிரமணியதீக்கிதர் 1706—9,
சுப்பிரமணியன் 1761 [1718
சுபசோபனம் 1371
சும்புளித்தல் 775; பக். 552
சும்மா 1590
சுமானமாப்பூதன் பக். 241
சுமுகப்பிரதாபன் 1302
சுயம்பாடுதல் 1793
சுயம்பிரகாசன் 1791
சுரதம் 403
சுரநதி 8
சுரம்போக்கு 1360
சுரிப்படங்காப்போதிகை 1303
சுருக்குண்ணுதல் 1801
சுருக்குதல் - அழித்தல் 500
சுருதியும் தமிழும் 907
சுருள்தருதல் 1728
சுரேந்திரப்போத்தரையன் 972
சுரைபடர்ந்து வேளைபூத்தல் நாட்டழிவுக்குறி 494
சுரை பொய்யாமை 853
சுரைய கரந்தபால் 219
சுலாவுஞ்சுண்டும் 371
சுவர்ணமாப்பூதன் பக். 241
சுவரன்மாப்பூதன் 1029
சுவா பக். 321
சுவாகா 1395-6
சுவாமிநாததேசிகர் 1717-8, 1720
சுவாமிநாதன் துணைவன் 1792
சுவானமாப்பூதன் பக். 241
சுவேதவனமெய்கண்டான் 1896
சுவேதவனன் 2045
சுழியல் 87
சுள்ளற்கோல் 863

சுள்ளிச்சூழ்மதில் 782
சுனை 2178
சூகுட்டூர் பக். 258
சூட்டு - ஆழியுறுப்பு 168
சூடாமணி 907
சூடாமணிநிகண்டு 2078-81
சூடாமணியுள்ளமுடையான் 2088
சூதில் சோழன்தேவியின் சிறப்பு [1486
சூர்மருங்கறுத்த நெடுவேள் 760
சூர்மா 99, 101
சூர்வென்றோன் 98
சூரணி 2047
சூரபதுமனுக்கு ஈருரு 100
சூரன் 400
சூரியகாங்கயன் 1343
சூரியகாந்தி 1305
சூரியசந்திரரின்றியும் விளக்கு ஒளிர் [தல் உவமை 1539
சூரியபகவான் பக். 30
சூரியன்—இமையால் மறைதல் 12-3;—கூத்தனுக உருவகம் 2187 கடற்பூத்த தாமரையாக உருவகம் 124;—திருமாலுக்கு உதவுமுறை 122;—மைந்தன் - 1635
சூரியோதயம் 504, 2185-8
சூரை 281–2
சூல் முற்றிய மகளிர்நடை 969
சூலிமுதுகில்அன்னமிட்டவன் 1148, [1228
சூலை 2150
சூழகம் 1047
சூழனகர் 892
சூழிமஞ்செய்தல் 786; பக். 170
சூளாமணி 2026
சூளிகைமாளிகை 1047
சூளுறவு 709
சேக்காரப்பொட்டிமக்கள் 1501
செக்காரான நாயனுர் 1872
செக்காரும் புகாரும் 1469
செக்கை மருங்குற்கு உவமையாக்கல் [1617
செகதண்டம் 1474
செகராசசேகரன் 1212-3, 1675
செகராசர் 1373
செகற்பதி 2050
செங்கட்சினவேள் 151
செங்கண்சிவப்பித்தல் 495
செங்கண்மால் 163
செங்கணுன் - அருகன் 145
செங்கல் (ஊர்) 1226
செங்கல்தங்கமாக்கியது 1876
செங்கலங்கைவடுகன் 1226
செங்கலறுப்பித்தல் 1565
செங்கழுநீர்க்கிழங்கிற்பூவுண்டாகப் பாடியது 1831
செங்கழுநீர்விநாயகர் 1968
செங்கற்கட்டடம் 1271
செங்காட்டுக்கோட்டம் 1444
செங்கால்வெட்சி 423
செங்கிடை 1001
செங்குந்தக்குலம் 1622 [597
செங்குந்தர்பிரபந்தத்திரட்டு பக்.
செங்குந்தரிட்டதலைச்சிங்காதனத் திருந்து கூத்தர்பாடியது 1481
செங்குந்தவீரரைக் கூத்தர்புகழ்ந் [தது 1482
செங்குன்றம் 1168
செங்குன்றை 1257
செங்குன்றையூரன் 1282
செங்குன்றையெல்லன் 1040, 1341
செங்கோட்டுவெண்பா 1773
செங்கோட்டையார் 957
செங்கோடு 889, 1272
செங்கோசெங்கீரை 820
செங்கோற்சிறப்பு 561–2
செஞ்ச 1217
செஞ்சாயக்காரர் 1735
செஞ்சி 1336
செஞ்சுடர்மௌலிவெஞ்சுடர்வான [வன்1047
செஞ்சோற்றுக்கடன் 703
செஞ்சோற்றுநிலை 443
செஞ்சோற்றுவிலைதீர்தல் 532
செட்டி 416, 1501
செட்டிகள்மேல் இசையாயிரம்பாடியது 1469
செட்டிகளின்பரிபாஷை 1606
செட்டிப்பிள்ளையப்பன் 1348
செட்டிபழிதீர்த்தவன் 1228

செட்டிச்சுரம் 1123
செடிசெய்தல் 141
செண்டு 777
செண்டாற்கிரியடித்தது 2064
செண்டுவெளி 822
செண்பகமாறன் 935, 937
செண்பகவனம் பக். 591
செண்பை 938
செத்தில் - செத்திலாப்பத்து 2040
செத்து - ஒத்து 1808
செதுமூலை 703
செந்தலை 1606
செந்தலைச்சாஸனம் 238–9
செந்தமிழ் 1395, 1452
செந்தமிழ்க்கடல் 1717
செந்தமிழ்க்காரி 2065
செந்தமிழ் நாப்பழக்கம் 275
செந்தமிழ்நூல் 896
செந்தமிழ்முனி 2101
செந்தமிழர் 1061
செந்தியப்பன் 1772
செந்தூரில் உபதேசகாண்டம் அரங்கேறியது 1698
செந்தொட்டி - பட்டப்பெயர் 1792
செந்நாப்புலவர் 1384, 1815
செந்நிலத்துப்போர் 870, 889, 892
செந்நிற்றல் 626
செந்நாசந்தாங்குதல் 1265
செப்பேட்டில் மூவர்தேவாரம் எழுதியது 1088
செம்பழுக்காய்வெள்ளிலையொடேந்தி உபசரித்தல் 691
செம்பிநாடு 1665 [1650
செம்பியர்-ன் 906, 1472;—கோன்
செம்பியவளவன் கழுக்குன்றன் 1252
செம்பியன்கிழானடி 819
செம்பியன்சேய் 548
செம்பியன்மூன் வயிறிடந்தவன் 1382
செம்பியனவையம் 1564
செம்புலச்செல்வர் 1536
செம்பூட்சேய் 866
செம்பூட்சேயார் கூற்றியல் 584
செம்பூர் அறமாதுங்கன் 1246
செம்பொன் தில்லைவேய்ந்தவன் 802
செம்பொருள் 1819
செம்மற்பட்டி 1725
செம்மாத்தல் 899
செய்யகளத்தூர் 1154
செய்கை - சேயூர் 1252
செய்தல் - கொடுத்தல் 1322
செய்ந்நன்றிகொல்லல் 231
செய்யாரெனினுந் தமர் செய்வர் என்னுஞ்சொல் 653
செய்யாள் 106
செய்யுட் பயிர் 1329
செய்யூர் வளவஙயினன் 1335 [1804
செயங்கொண்டான் 1469–70, 1799,
செயங்கொண்டாரும் அபயனும் 180
செயசிங்காசன் 1336
செயதரன் 820
செயதுங்கன் 1286, 1521
செயபத்திரத்தூண் 786
செயமகள் 834
செயலக்குமி 1734
செயலூர்ப் பெருஞ்சுவனர் 1384
செருந்தை 1035
செல்கதி 297
செல்காலம் 1580
செல்லக்கிடவெனல் 1458
செல்லூரன் 1744
செல்லூராசிரியர் முண்டப்பெருங்குமரர் 1384 [301
செல்வத்துயர்ந்தான் குலத்திற்றாழ்தல்
செல்வநிலையாமை 295, 309–15
செல்வப்போர் 1023
செல்வம் மக்களின்றேல் வீண் 243
செல்வரில்லத்து நல்கூர்ந்தார் உவமை
செல்வாக்கு - வாய்மை 1356 [610
செலவு 427—9
செவ்வகைசெய்தவன் பெருமை 714
செவ்வந்திதிணைவன் 1266–8
செவ்வந்தி 1282
செவ்வந்தியீசர் 1282
செவ்வந்திலிங்கமுனி 1762
செவ்வானம் 2182
செவ்வி - உடம்பு செவ்வை 557
செவ்விவிமேட்டுப் பாகற்காய் 2133
செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவிராயர் பக். [315
செவ்வைச்சூடி 1653
செவ்வைச்சூடுவார் 1652—3
செவியறிவுறூஉ 580—1

செழியதரையன் } 1247—8
செழியன்
செழியன்வானவன் 889
செழுவைகாவலன் 911
செழுவைப் பரிப்பெருமாள் 1542
சென்னபட்டினம் 1791
சென்னி 2152
சென்னியகளங்கன் 649, 1484
சென்னைத் தெள்ளியசிங்கபூபன் 1791
சேக்கிழார் 1697, 1882;—திருநட்
[சத்திரம் 1878
சேக்கிழார்புராணம் பக். 622
சேட்சென்னி 617
சேட்டலர் 137
சேட்டை 260
சேட்பொருள் 1819
சேடகச்சண்டை 1047
சேடகம் 112
சேடாவதாரன் 1251
சேடு - அழகு 112
சேதாவினெய் 1420
சேதி 189
சேதிகம் 182
சேதிபம் 911
சேதிபன் 1137
சேதிபன் பிள்ளைபெருமாள் 1139
சேதிமாநாடு 2144
சேதியம் பெருநெறி 1651
சேதியர் 819
சேதிராயன் 1297, 1137 [1676
சேதுகாவலன் பக். 602, 637, 1207,
சேதநாட்டில் மழைபெய்யப் பாடியது 1918
சேதுபதி - 1284—1303, 1745, 1790--1, 1793;--தரிசனம் 1284, 1788;—தானம் 1919;—மணிவாசல் 1797;—மந்திரி 1297, 1299, 1301-3 1754, 1759—1795;—மூல்லைமாலை 1793—4;—வாசல் 1789, 1792, 1794-6
சேதுபதி ரகுநாதன் 1762
சேதுவாசல் 1300
சேதுபுராணம் 1905
சேதுமாக்கதை 1905
சேது மூலரக்ஷாதுரந்தான் - பக். 602
சேந்தம்பூதனார் 1384
சேந்தமங்கலம் 897
சேந்தன் - 889, 996, 1021, 1022, 1967, 2071—6;—சிங்களத்தரையனைப் புறங்கண்டது;—பொன்பற்றிகாவலன், தொண்டைமான் சேனாபதி 187
சேந்தையர்காவலன் 1901
சேம்பு 1581
சேய்ஞலூர் 1568
சேய்ஞலூர்மன் 1986
சேய்மொழி 1819-20
சேயிலாச்செல்வம் வீண் 243
சேரநாட்டுச் சிறப்பு 2092
சேரநாட்டெல்லை 2091
சேரமான் 462, 482, 1195, 1404—6, 1420, 1430;—கொடி புள் 1195
சேரமான்பெருமாள் நாயனார் - பக். 18, 529
சேரமான்பெருமாள் வஞ்சிமார்த்தாண்டன் 1138
சேரர்சிகாமணி 1433
சேரல் 1408
சேரலர் 819;—கோன் 874, 1408
சேரன் 602-16, 768-774, 1185, 1876
சேரன் குலசேகரன் 1827
சேரன் செங்குட்டுவன் - பக். 614
சேரன்பாட்டு 1002, 1460, 2202
சேரன்போந்து 690
சேரன்மகள் 1054
சேரன்யானை 509
சேரனைக்கண்டு ஒளவைபாடியது 1419
சேலத்தரசன் 1247-8
சேலத்தின் தாகந்தீர்த்த செழியன் 1297
சேலம் 1247
சேலேநவண்ணன் 693
சேவகம் 88
சேவப்பநாயக்கர் - பக். 607, 1263
சேவலங்கொடியோன் 866
சேவூர்ப்போர 875
சேவெழுதல் 1205
சேற்றூர்த்தலைவர் 1360
சேற்றூரார் 1367
சேறை 1773
சேறைச் சந்திரசேகரன் 1260
சேறைச் சொக்கநாதப்புலவர் 1773
சேனாபதிபொன்னன் 1367
சேனாவராயம் 1719 .

சேஷாத்திரி 1273
சையம் 799
சையமலேச்சிறைதீர்கண்டன் 570
சைவசிகாமணி 1721, 1883
சைவசித்தாந்தக்சட்டளே 1970
சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தொகை 2044
சைவப்பெரியார் பக். 438—466
சைவபரிபாலன் 2058
சைவர்க்குந் தாதர்க்குஞ்சண்டை 1597
சைவராசபண்டிதன் 1676
சைவலம் 170
சைனமதத்தில் ஒருபொருட்கிருதுணி [பு 140
சைனமதவிஷயங்கள் பக். 530
சைனர்க்குச்சிறந்த மலைகள் 183
சைனவேதங்கள் 530 பக். 533
சொக்கட்டான் 1795
சொக்கநாதநாயக்கர் பக். 610
சொக்கநாதப்புலவர் 1318, 1327, 1740, 1773
சொக்கநாதன் அட்டாவதானன் பக். [640
சொக்கப்பநாவலர் பக். 640
சொக்கப்புலவர் 1952
சொக்கர் 1265
சொக்கலிங்கன் 1797
சொக்கன்குதிரை 1588
சொக்கேசனூர் 1269
சொல்லென்னும் போது 2159
சொல் நல்லார் தீயார்களே அறியுங்கருவி [246
சொல்லயிற்புலவன் பக். 611
சொல்வன்மை 1530
சொல்வெம்மை பகழியுடைமை 531
சொலிய 191
சொற்சுணர் 889
சொற்கள் ஒருநான்கு 2082
சொற்கோ - நாவுக்கரசர் 1873
சொன்மகள் நோதகக்கிடத்தல் 1549
சொன்மாரிபெய்தல் 1379
சொன்னவாறறிவார் 1218 பக். 603
சொன்னூல் வாய்மணத்தல் 1732
சோடசாவதானம் 1791
சோணாட்டுச் சிவதலத்தொகை 86
சோணாட்டுச்சிறப்பு 2094—7
சோணாட்டேர் 2097
சோணாட்டளவு 1500, 2093
சோணுடுவழங்கியருளிய சுந்தரபாண்டியன் 906
சோதி - சுவாதி 1878
சோதிமண்டலம் அருகற்குண்மை 161
சோதிவளாகம் 151
சோமசுந்தரகுரு 1789, 1790, 1792, 1795;—சுவாமி 1791, 1797
சோமசேகரர் 1949
சோமன் 1126—9, 1226, 1383;—புவனே 1493;—வாசல் 1127
சோமன்வழி 2099
சோமீச்சுரன்கோயில் 1122
சோமேசர் 1298
சோலை (ஒருவன்பெயர்) 1319
சோலைமலை 22
சோலையாக வள்ளலைக் கூறியது 1376
சோழ அயோத்யராசன் 784
சோழகங்சன் 784
சோழகுலவல்லி (ஊர்) 1055—6
சோழகோளன் 784
சோழகனகராசன் 784
சோழசிங்கம் 818
சோழநாடு 853, 1251
சோழபாண்டியன் 784
சோழமண்டலசதகம் பக். 88
சோழமண்டலம் 1135, 1454
சோழவமிசசரித்திரம் பக். 579
சோழவல்லபன் 784
சோழவளநாடு சோறுடைமை 2103
சோழவளவன் 906
சோழன் 617—49, 1185, 1409
சோழன்— கண்கொள்ளக்கண்டசரை 2154;—கம்பர்மேற் புலியை ஏவியது 1511;—கம்பரை அழைத்துவரஆள்விட்டது 1136;—கம்பரை எய்தது 1572;—காவிரியடைத்தது 1345;— கொடைச்சிறப்பு 840;—சளுக்கரை வடதிசையில்வென்றது 46;—செல்வம் 838—9;—சையமலேச் சிறைதீர்த்தது 570;—தேவியின் ஊடல் 1487—9;—தேவியை மடியில்வைத்துப் பாடியது 1486;—நெல்லுடைமை 768;—பகைவர்நாடு 854;—பாட்டு 1003, 1461, 2200;—புறக்கொடை 1202;—மந்திரி 1051;—யானே 510—16;—வாக்கு பக். 85,—வீரச்சிறப்பு 842
சோழன் அருமொழி 1979
சோழன் நல்லுத்திரன் 2012

சோழன்றேவியை உயர்த்திச் சூதாட்
டத்திற் புகழேந்தி பாடியது 1486
சோழன்புலவன்பாட்டு 1523
சோழன்மகன் குற்றஞ்சொல்வோர்
களைக் குத்தியது 1797
சோழன்மூன் வயிறிடந்தவன் 1382
சோழனதிகாரி 1048
சோழனுடன் கம்பர் கோபித்தது 1500
சோழனுந் தேவியும் 1492—4
சோழியன் - சோழன் 889
சோவேந்திரசிங்கம் 1144
சோற்றுச்செருக்கு 1558
சோறுகண்ட மூளி 1573
சோனகம் 907, 2108
சோனகர் 819, 897
ஞண்டு 1045
ஞாட்பு 1427
ஞாடு 1047
ஞாண் 688
ஞாயம் 1573
ஞாயிறன்னசேண்விளங்குதிறலர் 584
ஞாயிறும் திங்களுமன்ன வாய்மை1530
ஞாழன்மூதூர் நரபதி 1045
ஞானக்கண்ணினன் 354
ஞானச்செல்வன் 1720
ஞானசம்பந்ததேசிகர் 1912
ஞானதேசிகன் 1824
ஞானப்பிரகாசர் பக்.-441, 1671;—
முனிவர் 1901, 1906;—வாக்கு
ஞானவாக்கி 1761 [2059
ஞானவரோதயர் 1594;--வரலாறு பக்.
ஞானமிர்தம் 440 [632
ஞானமிர்தவாசிரியர் 1882
ஞீமிதல் 995
ஞெமல் 493
ஞெமிர்தல் 2167
ஞெளிதல் 890
த்யாகாபரணன் 646
தக்கணலாடம் 782
தக்கோலம் 782
தகடூர் எறிந்த சேரன் 462, 483
தகடூரின் தன்மை 462, 1428
தகடூர்யாத்திரைப்பாடல் 1426—30
தகர் உவமை 470, 532
தகரக்குழலாள் 871
தகைப்பு 1549
தங்கால் 1606
தச்சளவு 2154
தசகாரியம் 1894
தசபாரமிதை 187, 188
தசபன்மன் 784
தசரதன் 482, 1677
தசாங்கம் 2040
தஞ்சை 906, 1120, 1951; - அரசர்
1797-8;-கண்ணூர்கோயில் 1962;-
காவலன் 1956; —கோவிந்ததீட்
சிதர் 1956;-கோன் 892, 1014;-
சடச்சுவதிமால்பிரதி பக். 69, 513;-
தெரு 2116;-தயாபரன் 1236;-நாய
கம் 1373;-மகாசன் 1796;-மன்
னன் 1753;-யாதவர்கோன் 1124
தஞ்சையிற் கரிகாலன் ஆட்சி 779
தட்சிணகைலாசபுராணம் 1676
தட்டான் அளிக்கும் ஊர் 2143
தட்டு 'கொட்டுந் தட்டும' 1122
தட்டோடு 955
தட்பங்கூர்தல் 1716
தடாதகை 1267
தடிகைவழி 780, பக். 159
தடுக்கு 1640
தடை 'போசனன்றடைகொண்டு' 900
தண்கடனுடு 511
தண்ணீர்ப்பந்தல் 1051
தண்ணுமை 1429;— தாம்தாம் என்
றொலித்தல் 998;—சழீஇந்தாமென
ஒலித்தல் 704
தண்ண 877
தண்டத்தலைவர் 469, 897
தண்டநாயகன் 786
தண்டப்படுதல் 621
தண்டபுத்தி 782
தண்டமிழ் 1219 1341, 1465
தண்டமிழ்நாடன் 1047
தண்டமிழமிதசாகரமுனி 1219
தண்டமிழாலயன் 1122
தண்டலங்கிழவன் 1569
தண்டலம் 1983, 1984
தண்டலம் ஒபளாாதன் 1574
தண்டாயுதன் 1264
தண்டி 1564
தண்டிகை 262, 1353, 1367
தண்டீச்சுரஞேலை 1987

ந. வன்புறை.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

24. தோடுங் கலையுந் தொடியுமுத் தாரமுஞ் சூழ்ந்தளிகள்
பாடுந் தொடையு முனதுயி ராகுநற் பாங்கியர்போல்
நாடும் படியன்பி னுன்றரித் தேனஞ்சி நாணமுறேல்
நீடுஞ் சிராமலை யீச ரருளென்னு நேரிழையே. (க)

பெருநயப்புரைத்தல்.

25. மானார் தருமங்கை யெம்மான் சிராமலை மான்முகம்போல்
தேனார் தருமலர் தேரளி காள்சொலுஞ் செங்கமலம்
தானார் தருங்கமு குண்டோ வனசந் தனிற்கமழும்
கானார் தருங்குமி ழுண்டோ பணையிலுங் காவிலுமே. (உ)

தெய்வத்திறம் பேசல்.

26. பண்ணார் மொழியுமை பாகர் சிராமலைப் பாண்டரங்கர்
கண்ணார் நுதலின ராரருள் கூட்டிடக் காதலினும்
தண்ணார் பொழிலிடை மேவு மணத்தைத் தடுப்பவர்யார்
பெண்ணா ரமுத மனையா யெவனைந்து பேதுறலே. (ந)

---

24. தோடு - காதணி. கலை - ஆடை. தொடி - வளை. அளிகள் சூழ்ந்து பாடும் தொடை; தொடை - மாலை. நாணமுறேல் - நாணாதே.

பி-ம். 'நாணல்வளம்'

25. மான் ஆர் தரும் அங்கை; அங்கை - அகங்கை. அளிகாள் - வண்டுகளே. சொலும்: முன்னிலையேவற்பன்மை. கமலம் முகத்துக்கும் கமுகு கழுத்துக்கும் உவமைகள். வனசம் - தாமரைமலர். குமிழம்பூ மூக்குக் குவமை. பணை - மருதநிலம். கா - சோலை.

26. பாண்டரங்கர் - பாண்டரங்கமென்னும் கூத்தையுடையவர்; "பண்டரங்க மாடுங்கால்" (கலி. க.) எவன் - என்னகாரணம். நைந்து பேதுறல் - வருந்தி மயங்குதல்.

பிரியேனென்றல்.

27. தணியா விருபிணி யுற்றோ னமிர்தசஞ் சீவினிபெற்
றணியா வுயிர்பெற் றெனவுனைப் பெற்றன னன்பர்விழி
மணியார் சிராமலை மானே வருந்தலொர் மாத்திரையாம்
கணியார் பொழுதும் பிரிந்துய்வ னோவென் கவல்வதுவே. ()

பிரிந்துவருகேன்றல்.

28. கொடுத்தலுமின்சொலுமுள்ளவர்பாலன்புகொண்டுசென்றங்
கடுத்தினி தேகுநற் பாவலர் போலங் ககன்றுமிங்ஙன்
தடுத்தலொன்றின்றிவருவேனின்னயத்தைச்சார்ந்தருள்வாய்
கடுத்தழை கண்டர் சிராமலை வாழுங் கனிமொழியே. (ரு)

இடமணித்தென்றல்.

29. பொருமித் திரண்டுமுத் தார்ந்திறு மாந்து புடைத்துவிம்மிப்
பருமித்த பூண்முலை யாயஞ்சன் மாதொரு பாகர்மன்னும்
திருமிக் குயர்தென் சிராமலை யாருஞ் செறிகறியென்
மருமிக்க சோலையின் மேவிப் படர்ந்து வளர்ந்திடுமே. (சா)

---

27. அமிர்த சஞ்சீவினி - உயிரைத்தருவதொரு மூலிகை. அன்பர் விழி மணியார்-சிவபெருமான்; "கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே" (தேவாரம்.) கணி ஆர் - கணித்தல் ஆர்ந்த.

28. கொடுத்தலும்......பாவலர்போல்: "கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய, சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்" (குறள், 525); "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி ....வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை" (புறநா. சள: 1 - 6.) கடு - விடம்.

29. பொருமி - வீங்கி. பருமித்த - அலங்கரிக்கப்பெற்ற. அஞ்சல் - அஞ்சாதே. கறி - மிளகின்கொடி.

ச. தெளிவு.

30. இனம்பிரி மானென நின்றல மந்திடு மென்னையன்பால்
மனம்பிரி யாவகை தேற்றின ரங்கு மறந்துறையார்
தினம்பிரி யாமற் சுரும்பளி சேருந் தெரியலணி
கனம்பிரி யாத களத்தார் சிராமலைக் காவலரே. (க)

ரு. பிரிவுழி மகிழ்ச்சி.

செல்லுங் கிழத்தி செலவுகண் டுளத்தொடு சொல்லல்.

31. சீரா ரடிமலர் கன்றிடு மென்று சிலம்பிரங்கக்
காரார் குழல்வண் டிறுமிடை யென்று கழறமெல்ல
வாரார் முலைகொண் டெனதா ருயிருரு வாய்ந்துநெஞ்சே
ஏரார் சிராமலை யீச ரருளினங் கேகிடுமே. (க)

பாகனொடு சொல்லல்.

32. பாவார் தருசிங்க நோக்கப் பொருளிப் படியெனநூல்
ஈவா ரறிவிப்ப தொப்பச் சிராமலை யீசருள்
ஆவார் குழன்முக முன்புபின் பாகவன் பால்வலவா
காவார் தருவண்ட லாடிடத் தேகுதல் காண்குவையே. (உ)

---

30. இனம்பிரிமான்: "நனந்தலைக் கானத் தினந்தலைப் பிரிந்த, புன்கண் மடமான்" (குறுந். உஎஉ.) அலமந்திடும் - சுழலும். சுரும்பும் அளியும் வண்டின் சாதிகள். கனம் - மேகத்தின் கரியநிறம்; ஆகுபெயர்.

31. இடை இறுமென்று. உயிரென்றது தலைவியை. உயிர் உருவாய்ந்து ஏகிடுமென்க.

32. சிங்கநோக்கமென்பது ஒருவகைச் சூத்திரநிலை; முன்னும் பின்னும் நோக்கல் அதன் இலக்கணம். நூல் - இலக்கணநூலை. குழலும் முகமும் தனித்தனியே முன்பும் பின்புமாக. வண்டல் - விளையாட்டு.

கா. பிரிவுழிக் கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டிது மாயமோ வென்றல்.

33. கணியார் தருதென் சிராமலை யீசர் கருணையன்னார்
மணியார் தரும்பணி நாப்பணன் மாணிக்க மன்னுதல்போல்
பணியார் தருமுலை யார்தொழ வாரும் பரிசதுன்னின்
அணியார் தருபுணர்ப் பிந்திர சாலங்கொ லாய்ந்திடினே. (க)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

34. நாதாந்த மீது நடிப்போர் சிராமலை நங்கைவிழிப்
போதாந்த வாநய நோக்கெழிற் கூந்தற் புயன்முதலாப்
பாதாந்த நாடி யிவளுயி ரென்னுயிர்ப் பண்புரைக்கின்
வேதாந்த வாக்கியஞ் சித்தாந்த மென்று விளம்புநெஞ்சே. ()

பண்புபாராட்டல்.

35. ஆடிய சேவடி யெம்மான் சிராமலை யாயிழைசீர்
நாடிய கிள்ளையு மன்னமுந் தோகையு நாணிநித்த
நீடிய காடுங் கடலு மலையு நிலைமையவாய்
ஓடிய வென்னெனிற் சாய னடைமொழிக் கொல்கியன்றே. ()

---

33. கணி - வேங்கைமரம்; கணித்தலுமாம். பணி - ஆபரணம். மாணிக்கம் தலைவிக்குவமை. பாங்கியர் தொழத் தலைவி இருக்கும்பரிசு. புணர்ப்பு - புணர்ச்சி.

34. விழிப்போது ஆம் - கண்ணாகிய குவளைமலரில் உண்டாகும். நோக்கு: எழுவாய். கூந்தற்புயல் பாதாந்தமென்பன தோழியின் உறுப்புக்களை. இவளுயிருக்கும் என் உயிருக்கும் உள்ள பண்பை. வேதாந்த வாக்கிய மென்றது 'அது நானேனென்' என்பது. சித்தாந்தம் - முடிபு. என் உயிரும் இவளுயிரும் ஒன்றேயென்பது முடிவாகுமென்று கருத்து. நோக்கு விளம்புமெனக் கூட்டுக.

35. சாயலுக்குத் தோகையும் நடைக்கு அன்னமும் மொழிக்குக் கிள்ளையும் தோற்றன; தோகை - மயில். ஓடிய: முற்று. ஒல்கி - தளர்ந்து. எதிர்நிரல்நிறை.

பயந்தோர்ப் பழிச்சல்.

36. தண்ணாருங் கற்பகம் பூமாலை யீன்றெனச் சார்ந்தெனக்குப்
பண்ணாருஞ் சின்மொழிப் பாவையைத் தந்தவர் பாரினெற்றிக்
கண்ணாருந் தேவர் சிராமலை யீசர் கருணையென
விண்ணாரும் போற்றிட வெந்நாளும் வாழி விசயமுற்றே. (௪)

கண்படைபெறாது கங்குனோதல்.

37. ஆரண முற்ற சிராமலை நாத ரருளனைய
வாரண முற்ற தனத்தார் மணந்து தணந்தபின்பு
பூரண முற்ற மதியும்பர் கண்களைப் போன்றவென்கண்
காரண முற்றதென் காரிரு ணீட்டிப்பக் காசினிக்கே. (௫)

எ. இடந்தலைப்பாடு.

தந்த தெய்வம் தருமெனச் சேறல்.

38. தொண்டரைவேண்டிப்பரவைதன்பாலன்பிற்றூதுசென்றோர்
அண்டரை யாளுஞ் சிராமலை நாத ரருள்வர்முன்போல்
விண்டரை மாதர் பணியுங் குவிமுலை மின்பயிலும்
வண்டரை யாண்மலர்க் காவினிற் சேறும் வருதிநெஞ்சே. (௧)

---

36. தண் - தண்மை; "தண்ணார் தமிழளிக்கும்." (திருவாசகம்.) ஈன்றென - ஈன்றாற்போல. தலைவிக்கு மாலை உவமை; "திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக், குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள் கொண் டோங்குதெய்வ, மருவளர் மாலை" திருச்சிற். 1.

37. வாரணம் - யானையின் மத்தகத்தை அல்லது கொம்பை; ஆகுபெயர். பூரணமதி - நிறைந்த அறிவையுடைய. என்கண் உம்பர் கண்களைப் போன்ற-என்னுடைய கண்கள் தேவர்களுடைய கண்களைப் போல மூடாமல் இருந்தன. இருள் நீட்டிப்ப என் காரணம் உற்றது?

38. விண்மாதரும் தரைமாதரும் பணியும். மின்னென்றது தலைவியை. வண்டரை - வண்டுகளை. பயிலும் காவினில். சேறும் - செல்வோம்.

முந்துறக் காண்டல்.

39. துடியொன்று பாணிச் சிராமலை யாரரு டோன்றவென்னைப்
பிடியொன்று வேழம் புணர்ந்தெனக் கூடிப் பிரிந்தபின்பின்
கொடியொன்று செவ்விள நீரிரண் டேந்திக் குழைவினொடும்
கடியொன்று சோலையி னின்றிட நானின்று கண்டனனே. (உ)

முயங்கல்.

40. பொய்வாழ் வரிவையர்க் கூடுமின் பென்பது பொய்யெனவே
பைவா யரவணி யீசர் சிராமலைப் பைந்தொடியெம்
மெய்வாய் விழிசெவி மூக்கு முவந்துடன் மேவியுண்ண
உய்வாம் படியணைந் தூட்டினள் பேரின்ப முற்றிடவே. (ந)

புகழ்தல்.

41. பன்னா டவங்க ளொருதாளி னீர்நின்று பங்கயங்காள்
மின்னார் சடையெம் பிரான்வாழ் சிராமலை மேன்மையருட்
பொன்னார் முகமொப்ப வேண்டி யியற்றிடிற் பொன்முகமோ
எந்நாளுங் கான்மலர்ப் போதுமொவ் வீர்தவ மென்சொலுமே.

---

39. துடி - உடுக்கை. பாணி - கை. வேழம் - இங்கே களிறு. என்னைக்கூடி. கொடி இடைக்கும் செவ்விளநீர் தனங்களுக்கும் உவமை. கடி - மணம்.

40. அரிவையர்க்கூடும் - பெண்களைச் சேரும். இன்பு பொய்வாழ்வு. "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள" (குறள், 1101.) என்பதன் கருத்தை இச் செய்யுளின் பிற்பகுதி தழுவி வந்தது.

41. தாள் - தண்டு, பாதம். தவஞ் செய்வோர் ஒருதாளில் நிற்றல் இயல்பு. தவங்கள் இயற்றிடின். என் - எதன்பொருட்டு. "புனலமுவம் புக்குடைந்தோர் தாளுனன்றி நின்று, வனசங்காள் செய்தவநீர் வாழியரோ வாழி, பொருவிடையோன் றெய்வப் புலியூரை யொப்பாள், திருமுகத்துக் கொப்பச் செயின்" சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை, 12.

பி-ம். 'தாண்மலர்ப்'

ஆயத்துய்த்தல்.

42. தீராத தீவினை தீர்க்குஞ் சிராமலைச் சின்மயர்தம்
ஆராத வாரரு ளாலெனைக் கூடிய வன்னமன்ன
நீராத வன்புணர் கஞ்சங்கள் போற்பண்ணை நீடச்செல்வீர்
போராத வென்னிரு கண்ணுங் கருத்துமுன் பின்வரவே. ()

அ. பாங்கற் கூட்டம்.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

43. சித்தியைக் காட்டு மவர்சூழ் சிராமலைச் சின்மயர்சீர்
முத்தியைச் சேர்பவர் பாசத்தை நீக்கிட முந்துமருட்
சத்தியைப் போலத் தடைநீக்கி மாதர் தமையுதவ
உத்தியைத் தேறிய பாங்கனை யாங்கண் டுரைக்குதுமே. (க)

பாங்கன் தலைவனை உற்றதுவினுதல்.

44. காமம் வெகுளி மயக்கங்க ணீக்கிக் கமழிதழித்
தாம மணியுஞ் சிராமலை நாதர் தமையுணர்ந்தோர்
ஏம விரதத் தடங்கி யொடுங்கு மியற்கையென
வாம மருவு புயம்வாடப் பெற்றதென் மன்னவனே. (உ)

---

42. சின்மயர் - ஞானமயர். ஆராத - தெவிட்டாத. கூடிய நீர். ஆதவன் - சூரியன். கஞ்சங்கள் - தாமரைகள். பண்ணை - மகளிர்கூட்டம் தாமரைகள் தோழியருக்கும் ஆதவன் தலைவிக்கும் உவமைகள். கண் முன்னும் கருத்துப் பின்னும் வர.

43. சித்தி - அட்டமாசித்திகள். பாங்கனுக்கு அருட்சத்தி உவமை; இங்ஙனமே அருட்சத்தியைப் பாங்கிக்கு உவமைகூறுவர் துறைசைக் கோவையுடையார்: "முத்தியென் னப்படு மங்கையைச் சேர முயல்பவரும், சத்தியென் னப்படு மீச னருளின்றிச் சார்தலுண்டோ, சுத்திபெற் றூர் தொழுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற், சித்திர தீபத் துயிர்ப் பாங்கி யாற்சுகஞ் சேருதுமே" 80.

பி-ம். 'பார்ப்பானை யாங்கண்டு'

44. இதழித்தாமம் - கொன்றைமாலை. ஏமவிரதத்து - காத்தற்குரிய விரதங்களினல்; "காப்பது விரதம்" (ஆத்திசூடி.) விரதத்து ஒடுங்கும் இயற்கை: "சுகிர்த, விரதந் தனிலிளைத்த மேனி" (தனிப்பாடல்); "கொண்ட நல் விரதத் திளைக்கும் யாக்கையும்" சோணசைலமாலை, 20.

இதுவுமது.

45. நீரார் தருசடை யெம்மான் சிராமலே நேரதென்னச்
சீரார் தருமிறை வாரீ பகையைத் தெறநினேந்தோ
காரார் தருநெடு மாலுற் றவர்மனக் காட்சியெனத்
தாரார் தருபுயங் குன்றிய மாண்பெவன் சாற்றுவையே. (ரு)

தலேவன் பாங்கற்கு உற்றதுரைத்தல்.

46. அல்லேந்து கண்டர் சிராமலே நாத ரடியிணேயைச்
சொல்லேந்து வேதங்க ளாலே துதித்திடுந் தோழவிரு
வில்லேந்தி யம்பிரண் டேந்தி யிடையிற விம்முமிரு
வல்லேந்தி வந்தொரு மானெனே வாட்டிட வாடினனே. (சு)

கற்றறி பாங்கன் கழறல்.

47. தானே தனக்கு நிகராஞ் சிராமலேச் சங்கரனே
ஊனே யுருக வுயிரிடை நோக்கி யுணருமதி
மானே கலேக ளனேத்துமுன் னுமுன் மருவவுமெம்
கோனே யொருமட மானுன் மெலிவது கொள்கையன்றே. ()

---

45. மால் - மயக்கம்.

46. வேதங்களாலே துதித்திடுந் தோழவென்றதனுல் இருவகைப் பாங்கர்களுள் இவன் பார்ப்பனப்பாங்கனென்பது பெறப்படுகின்றது. இரு வில்லென்றது புருவங்களே. அம்பிரண்டென்றது கண்களே. வல் - சூதாடு கருவி; என்றது தனங்களே.

47. மதிமானே - புத்திமானே. கலேகள் - சாஸ்திரங்கள்; ஆண் மான்களென்பது வேறுபொருள். உன்னுமுன் - நினேத்தற்குமுன்னம். மட மான்-மடமையையுடைய தலேவி; பேதைமையையுடையமானென்பது வேறு பொருள்.

மதியையுடைய மானுகிய நீ மடத்தையுடைய மானுக்கு மெலிவது நன் றன்றென வேருெருபொருள் தொனிக்கின்றது.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1934-ம்வருஷ அக்டோபர்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1934 அக்டோபர்	வரவு 1933 அக்டோபர்	விவரம்	செலவு 1934 அக்டோபர்	செலவு 1933 அக்டோபர்
I GENERAL SECTION :			I GENERAL SECTION :		
			(1) சங்கம்மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	165	
			(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	140	
(1) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு...	60		(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	140 10 8	
			(4) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு ...	4 4 9	
			(5) பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு வரும் பத்திரிகைக்குச் சந்தா செல்லாக்கியது. ...	6 9 ...	
(2) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30		(6) பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு பீரோக்கள் வகையரா சாமான்கள் செய்வதற்குச் செல்லாக்கியது ...	200	

(3) **Miscellaneous** வரவு ...	...	4	...			
மொத்தம் ரூ ...	90	4	...	149	6	...
II Editorial Section :						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு.	12	...	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தா வகையில் வரவு ...	9	...	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் வித்றவகையில் வரவு ...	32	7	...			
(4) செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் வித்றவகையில் வரவு. ...	5	5	...			
மொத்தம் ரூ ...	58	12	...	55	1	...

(7) சங்கக்கட்டிடவேலைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	68	13	4			
(8) முனிசிபாலிடிக்கு வரி செலுத்தியது ...	6	...	...			
(9) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு.	1	8	...			
(10) சரஸ்வதிபூஜை சம்பந்தமாகச் செலவு ...	12	12	6			
மொத்தம் ரூ	745	10	3	520	10	4
II Editorial Section:						
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	50	...	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	64	9	2			
(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	59	13	...			
(4) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	11	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	185	6	2	49	8	...

III PRESS SECTION :						
(1) அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு ...	50	8	...			
(2) பைண்டிங்கூலி வகையில் வரவு ...	3	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	53	8	...	...	...	...

III PRESS SECTION :						
(1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	33	...	...			
(2) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	5	7	11			
மொத்தம் ரூ ...	38	7	11	...	...	...

							ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	969	8	4	570	2	4
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ..	202	8	...	204	7	...	மாதமுடிவில் மீதியிருப்பு ரூ ...	* 4944	6	5	13842	2	2
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ. ..	5711	6	9	14207	13	6	ஆக மொத்தம் ரூ ...	5913	14	9	14412	4	6
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	5913	14	9	14412	4	6	*By M. U. C. B. Pass Bk. Rs. 61- 5- 9 M. R. C. C. Bank Pass Bk. Rs. 4832- 1- 5 Cash on hand Rs. 50-15- 3 4944- 6- 5						

குறிப்பு:—மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 4944—6—5 தவிர, மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011—5—0. (2) ரூ. 1050—0—0; திருவாங்கூர் ஸ்டேட் லிமிடெட் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 10000. மதுரையிலுள்ள இந்தியன் பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000. (2) ரூ. 5000. காரைக்குடி மெ-ள-ள-ஸ்ரீ கா. சப. ராம. நாராயணன்செட்டியார் அவர்களின் ரெங்கூன் அப்மேன் கடையில் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1200. பணம் வாங்கி அனுப்புவதற்காக வெளியே அனுப்பியுள்ள உண்டியலின் தொகை ரூ. 1000 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 9—2—'35.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 1—11—'34.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1934-ம் வருஷம் நவம்பர்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1934 நவம்பர்	வரவு 1933 நவம்பர்	விவரம்	செலவு 1934 நவம்பர்	செலவு 1933 நவம்பர்
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:		
(1) நன்கொடைவகையில் வரவு..	32 15 ...		(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	155 ... 4	
(2) மாதச்சந்தாவகையில் வரவு ...	50		(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	140	
(3) பாங்கில் போடப்பட்டுள்ள தொகைக்கு வட்டிவகையில் வரவு ...	375 2 4		(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	162 7 3	
(4) சங்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30		(4) Stationery contingencies வகையிற் செலவு ...	7 5 6	
			(5) பாண்டியன் புத்தகசாலைக்கு பீரோக்கள் வகையரா சாமான்கள் செய்வதற்குச் செல்லாக்கியது ...	500	
			(6) சங்கக்கட்டிடவேலைகள் சம்பந்தமாகச் செலவு ...	26 11 3	

(5) Miscellaneous வரவு ...	3	...	3			
மொத்தம் ரூ ...	491	1	7	81	3	...
II EDITORIAL SECTION:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு	148	9	...			
(2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தா வகையில் வரவு ...	76	14	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	44	3	...			
(4) செந்தமிழ்ப் பழைய பிரதிகள் விற்றவகையில் வரவு ...	1	6	...			
மொத்தம் ரூ ...	271	...	...	117	7	...

(7) சங்கப்பரீக்ஷகள் சம்பந்தமாகச்செலவு ...	1	12	...			
மொத்தம் ரூ ...	993	4	4	452	...	2
II EDITORIAL SECTION:						
(1) ஷை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	41	15	...			
(2) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு. ...	2	...	9			
(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு	91	4	...			
(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு. ...	19	4	...			
மொத்தம் ரூ ...	154	7	9	39	8	...

III Press Section:						
(1) அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.	80	12	...			
(2) பைண்டிங் கூலிவகையில் வரவு ...	10	8	...			
மொத்தம் ரூ ...	91	4	...	...	...	...

III Press Section:						
(1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	33	...	...			
(2) ஷை ஆபீஸ் **Stationery contingencies** வகையிற் செலவு.	4	15	6			
மொத்தம் ரூ. ...	37	15	6	...	...	...

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	853	5	7	198	10	..
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ ...	4944	6	5	13842	2	2
ஆகமொத்தம் ரூ ...	5797	12	...	14040	12	2

ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	1185	11	7	491	8	2
மாத முடிவில் மீதி இருப்பு ரூ ...	* 4612	...	5	13549	4	...
ஆகமொத்தம் ரூ ...	5797	12	...	14040	12	2

*By M. U. C. B.
Pass Book Rs. 61- 5- 9
M. R. C. C. Bank
Pass Book Rs. 3982- 1- 5
Cash on hand Rs. 568- 9- 3

4612-0- 5

குறிப்பு:-மேலே கண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 4612-0-5 தவிர, மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்கான Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011-5-0; (2) ரூ. 1050-0-0; திருவாங்கூர் ஸ்டேட் லிமிடெட் பாங்கில் வட்டிக்கான Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 10000; மதுரையிலுள்ள இந்தியன் பாங்கில் வட்டிக்கான Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000; (2) ரூ. 5000; காரைக்குடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ள. அட. ராம. நாராயணன்செட்டியார் அவர்களின் ரெங்கூன் அய்மேன் கடையில் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1200; பணம் வசூல் அனுப்புவதற்காக வெளியே அனுப்பியுள்ள உண்டியலின் தொகை ரூ. 1000 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 9—2—'35.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 1—12—'34.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
*8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
*	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	6	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	4	0
2.	கணுநூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	6	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ..	0	8	0
*9.	அநுமானவிளக்கம்			
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
12.*	பன்னிருபாட்டியல்			
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை) ...			
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	0	8	0
28.*	சந்திராலோகம்			
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0

32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	[illegible]	[illegible]	[illegible]
36.	உவமானசங்கிரகம்	[illegible]	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	*பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும் (முதல் 100 செய்)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு ...	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6	0
60.	சங்கரநயினார்கோயில் அந்தாதி	0	6	0
61.	கலைசைக்கோவை	0	12	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் வேறு புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 31 [illegible]திகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-[illegible]திகள் கைவசமில்லை. பைண்[illegible] செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி [illegible]0-வீதமும், பை[illegible] செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி [illegible] ரூ [illegible]தமும் விற[illegible] பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி— இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.